

Hungarian version

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Disclaimer:

"The European Commission's support for the production of this publication does not constitute an endorsement of the contents, which reflect the views only of the authors, and the Commission cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein."

1. ISCED - **Az Oktatás Egységes Nemzetközi Osztályozási Rendszere (ISCED 2011)**
 2. A görög, az olasz és a magyar oktatási rendszerek összehasonlítása
 3. Nemzeti adatok a korai iskolaelhagyásról. Görögország, Olaszország és Magyarország
 4. Fogalom meghatározások ELET / NEET / Lemorzsolódás
 5. A korai iskolaelhagyással összefüggő tényezők
 6. Az oktatáshoz való jog, az EU politikája
 7. Kormányzati fellépés
 8. Az oktatásból és a képzésből való korai elhagyás elleni tényezők
 9. Az iskolai környezet, mint az iskolai lemorzsolódást elősegítő tényező. Ajánlások
 10. Minőségi oktatás és iskolai siker
 11. Iskolai kudarc
- Statisztika
12. Korai iskolaelhagyók az EU-ban és a régiókban
 13. A partnerországok és -régiók statisztikái a nem, a születési ország, az urbanizáció vonatkozásában
 14. A korai iskolaelhagyással kapcsolatos mutatók
 15. Ajánlások az iskolai lemorzsolódásra (uniós és nemzeti szinten)
 16. Intézkedések a korai iskolaelhagyás ellen (nemzeti és iskolai szinten)
 17. A partneriskolák és az országok legjobb gyakorlatai
 18. A legjobbak közül a legjobb

1. ISCED Az Oktatás Egységes Nemzetközi Osztályozási Rendszere

Az Oktatás Egységes Nemzetközi Osztályozási Rendszere (2011)

A Nemzetközi Oktatási Osztályozás (ISCED) célja az oktatási statisztikák összeállításának és összehasonlításának megkönnyítése mind az országhatárokon

belül, mind azokon túl. Két keresztkategóriás változót (az oktatás szintjei és területei) ötvöz az oktatás típusával (általános / szakmai / elő-szakmai) vagy a hallgatók tervezett céljával (felsőfokú oktatás vagy közvetlen a munkaerő-piacba való belépés).

• **ISCED 0: Koragyermekkorai nevelés** („alacsonyabb, mint az alapfokú végzettség”)

Az óvodai nevelést a szervezett oktatás kezdeti szakaszaként határozzák meg. Az iskolai oktatásra épül, centralizált, és a legalább 3 évet betöltött gyermekek számára készült.

• **ISCED 1: Általános iskolai oktatás**

Ez a szint 5 és 7 éves kor között kezdődik, minden országban kötelező és általában 4-6 évig tart.

• **ISCED 2: Középiskola alsó tagozata, vagy az alapfokú oktatás második szintje**

Folytatja az alapfokú oktatás alapprogramjait, bár a tanítás inkább tantárgyközpontú. Általában ennek a szintnek a vége egybeesik a kötelező oktatás végével.

• **ISCED 3: Középfokú oktatás (felső szintje)**

Ez a szint általában a kötelező oktatás végén kezdődik. A diákok életkora 15 vagy 16 év. A felvételi követelmények teljesítésére (a kötelező oktatás befejezése) és más minimális bemeneti követelményekre van szükség. Az oktatás inkább tantárgy-orientált az ISCED 2. szintjével összehasonlítva. Az ISCED 3. szint időtartama általában két évtől öt évig terjedhet.

• **ISCED 4: Nem felsőoktatás jellegű poszt szekundér oktatás**

Ez a szint a középfokú oktatás felső szintje és a felsőoktatás közötti sávot tölti ki, noha a nemzeti oktatási rendszerek az e szintbe tartozó programokat többnyire a középfokú oktatás felső szintjébe sorolják, hiszen tartalmukat és az oktatás/képzési célt tekintve nem minősülhetnek felsőoktatásnak. Leginkább az ISCED 3 szinten megszerzett ismeretek bővítését, gazdagítását szolgálják. A szint a tanulói továbbhaladási pályák függvényében két ágra bomlik: Az ISCED 3.

szintjén lévő tanulók ismereteinek bővítését szolgálják. Jellemző példák: a tanulók felkészítésére az 5. szintű tanulmányok előkészítésére tervezett programok, vagy a tanulók közvetlen munkaerő-piaci belépésre való felkészítésére tervezett programok.

- **ISCED 5 A felsőoktatás első szintje, amely közvetlenül nem vezet tudományos minősítés megszerzéséhez**

Az ISCED 3 és 4 szintnél magasabb színvonalú programok. Minimális időtartamuk legkevesebb két év. Az ISCED 5 szinten a lehetséges tovább haladási pályák:

ISCED 5A: Többnyire elméleti megalapozottságú programok olyan képesítést kínálnak, amelyek kutatási programokba és magas színvonalú szakképzettséget pályákra történő lépést tesznek lehetővé, időtartama minimum 4 év.

ISCED 5B: Gyakorlatorientált, szakma specifikus programok, amelyek a képzésben résztvevők számára meghatározott speciális ismereteket, készségeket igénylő szakmákra készítenek fel. A képzés időtartama két, vagy három év.

- **ISCED 6: A felsőoktatás második szintje, amely közvetlenül tudományos fokozat megszerzéséhez vezet**

Ez a képzési szint tudományos fokozat megszerzését teszi lehetővé, s a programok a szokványos oktatáson túlmenően, magas színvonalú tanulmányokat, speciális kutatási feladatokat foglalnak magukba. A programok eredményes befejezésének előfeltétele többnyire egy értekezés, vagy disszertáció készítése és megvédése.

- **ISCED 7: Mester vagy azzal egyenértékű szint**

Olyan programok, amelyek fejlett tudományos és / vagy szakmai ismeretek, készségek és kompetenciák biztosítására szolgálnak, amelyek második felsőfokú végzettséghez vagy azzal egyenértékű képesítéshez vezetnek.

- **ISCED 8: Doktori vagy azzal egyenértékű szint**

Azok a programok, amelyek elsősorban fejlett kutatási képesítés megszerzését szolgálják, általában az eredeti kutatáson alapuló, publikálható minőségű dolgozat benyújtásával és megvédésével zárulnak.

2. A görög, az olasz és a magyar oktatási rendszerek összehasonlítása

Középfokú oktatás

Nem felsőoktatás jellegű poszt-szekundér oktatás

Görög oktatási rendszer

Középfokú oktatás

A középfokú oktatás két tanulmányi ciklust tartalmaz:

Gymnasio

Az első típus kötelező és a görög „gymnasio”-nak felel meg (alapfokú oktatás második szintje).

- 3 évig tart
- Általános képzést nyújt
- 12-15 éves korosztály vesz részt benne
- Az általános középfokú oktatásba, illetve a felső középfokú oktatásba való belépés előfeltétele
- A nappali képzéssel párhuzamosan az esti (esperino) képzés működik. A részvétel 14 éves korban kezdődik.

Lykeio

A második a választható „geniko” vagy „epangematiko lykeio” (általános középfokú oktatás, illetve felső középfokú oktatás).

- 3 évig tart
- A tanulók 15 éves korukban jelentkeznek
- Kétféle típus létezik:

a. Geniko (általános) lykeio. 3 évig tart, és magában foglalja a közös alaptantárgyakat és a választható szakterületeket is

b. Epangematiko (szakiskola) lykeio. Két tanulmányi ciklust kínál:

i. A középiskolai ciklus

ii. Az opcionális posztszekundér ciklus, az úgynevezett „gyakorlati képzésen résztvevő osztály”.

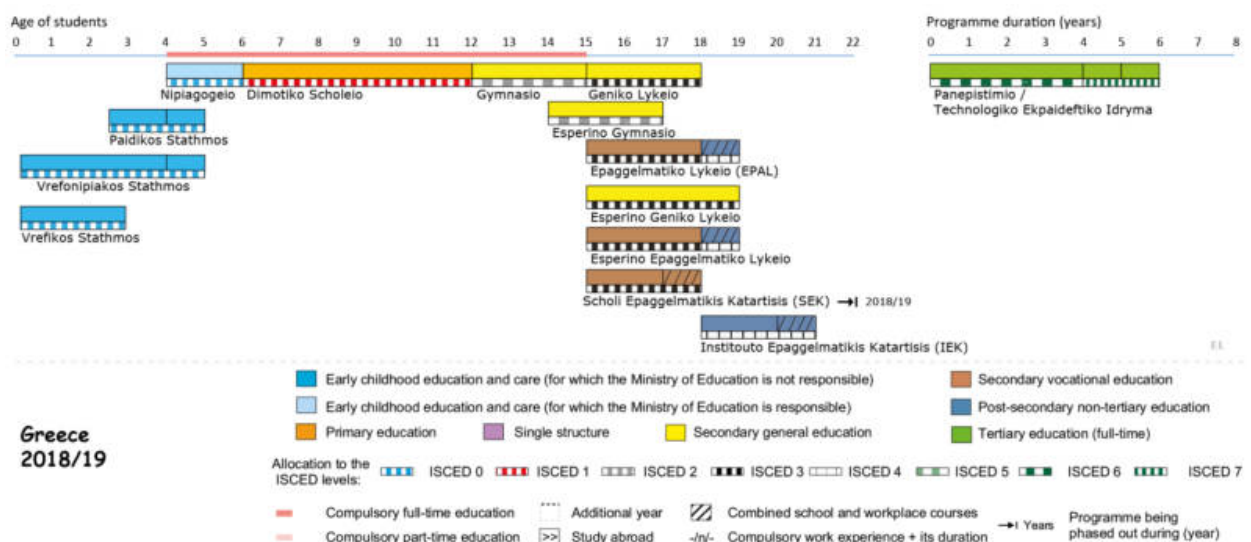
A nappali „lykeia” típusú képzéssel párhuzamosan:

1. Esperina genika (általános esti tagozat) lykeia
2. Esperina epangematika (esti szakképzés) lykeia.

Nem felsőoktatás jellegű posztsekundér oktatás

II. Az „Institouta epangelmatikis katartisis” – főként az „IEK” (szakképzési intézetek) biztosítják a nem felsőoktatás jellegű posztsekundér oktatást. Nem formális oktatási keretek között működnek. Alkalmasak országosan elismert tanúsítványok megszerzéséhez.

III. A Kollegia (főiskolák) nem formális posztsekundér oktatást és képzést nyújt, és a magánszektor részét képezi. Oklevelek, titulusok, különböző az bizonyítványok szerezhetők, amelyek szakmai szempontból egyenértékűnek ismerhetők el a görög formális oktatási rendszer által kiadott felsőoktatási diplomákkal.

Olasz oktatási rendszer

Az oktatás első ciklusa

Az oktatás első ciklusa kötelező, és az általános és az alapfokú oktatás második szintjéből áll. Az alapfokú oktatás (scuola primaria) 6 éves korban kezdődik és 5 évig tart. Az alapfokú képzés második szintje (scuola secondaria di I grado) 11 éves korban kezdődik és 3 évig tart.

Az első cikluson belül a hallgatók vizsgák nélkül lépnek át az egyik szintről a következőre. Az első oktatási ciklus végén az állami záróvizsgát teljesítő hallgatók közvetlenül a második képzési ciklusba lépnek, amelynek első két éve kötelező.

Az oktatás második ciklusa

A második ciklus 14 éves korban kezdődik, és két különböző választási lehetőséget kínál:

- a felső középfokú oktatás
- a regionális szakképzési rendszer (IFP).

Az oktatás második ciklusának első két éve kötelező. A középiskolai oktatás (*scuola secondaria di II grado*) általános (*liceo*) és szakmai (technikai és szakmai) programokat egyaránt kínál. A tanegységek 5 évig tartanak. A középiskolai oktatás végén az érettségi vizsgát sikeresen teljesítő hallgatók olyan végzettséget kapnak, amely lehetővé teszi a felsőoktatásba való belépést.

A regionális szakképzési rendszer (IFP) három, vagy négyéves tanfolyamokat kínál, amelyeket akkreditált képzési ügynökségek vagy felső középfokú oktatási intézmények szerveznek. A regionális szintű tanfolyamok végén a tanulók olyan képesítést kapnak, amely hozzáférést biztosít a második szintű regionális szakmai képzésekhez, vagy bizonyos feltételek mellett rövid időtartamú tanfolyamokhoz a felsőoktatás szintjén.

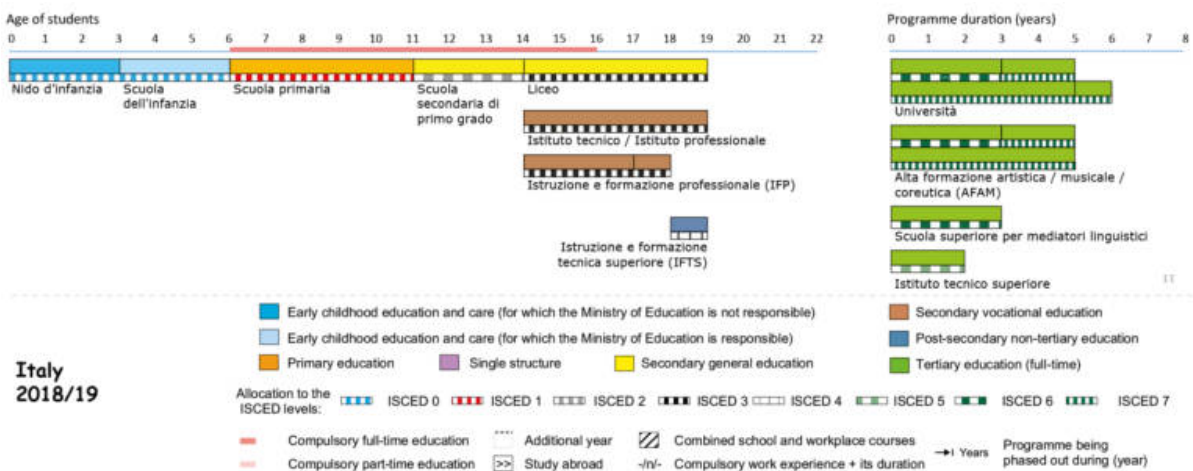
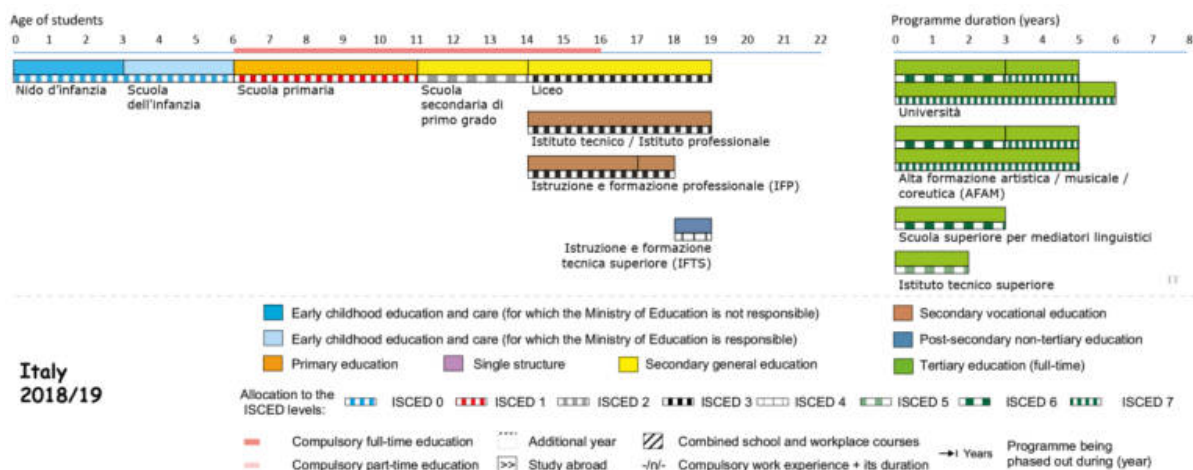
Nem felsőoktatás jellegű poszt szekundér oktatás

A nem felsőoktatás jellegű posztsekundér oktatás különböző tanfolyamokat kínál fel a felsőoktatási és képzési rendszerben (IFTS) és a régiók által irányított szakképzési rendszerben.

A felsőoktatási és képzési rendszer (IFTS) elsősorban a középiskolát követő szakmai specializációk fejlesztését célozza meg, amelyek megfelelnek a munkaerőpiac követelményeinek, mind az állami, mind a magánszektorban. A tanfolyamok

elsősorban a szolgáltatások megszervezésére, a helyi szervek és a termelési ágazatok megszervezésére összpontosítanak, amelyek a piacok globalizációja miatt erőteljes technológiai újításokon mennek keresztül. Ezek a regionális szintű gazdasági tervezés által jelzett prioritásoknak megfelelően vannak megszervezve.

A régiók rövid (400-800 órás) szakképző tanfolyamokat szerveznek azok számára, akik rendelkeznek a regionális vagy az állami szakképző rendszerben megszerzett képesítéssel. Másodlagos szakképzési tanfolyamoknak is nevezik őket. Ezek az Európai Szociális Alap forrásaiból szerveződnek, és magas szintű elméleti, műszaki és vezetői készségek elsajátítására irányulnak, a vállalkozásokban végzett gyakorlati szakaszok révén is, melynek célja, hogy a tanulók megfeleljenek az egyes ágazatok szakmai igényeinek.

Magyar oktatási rendszer

Középfokú oktatás

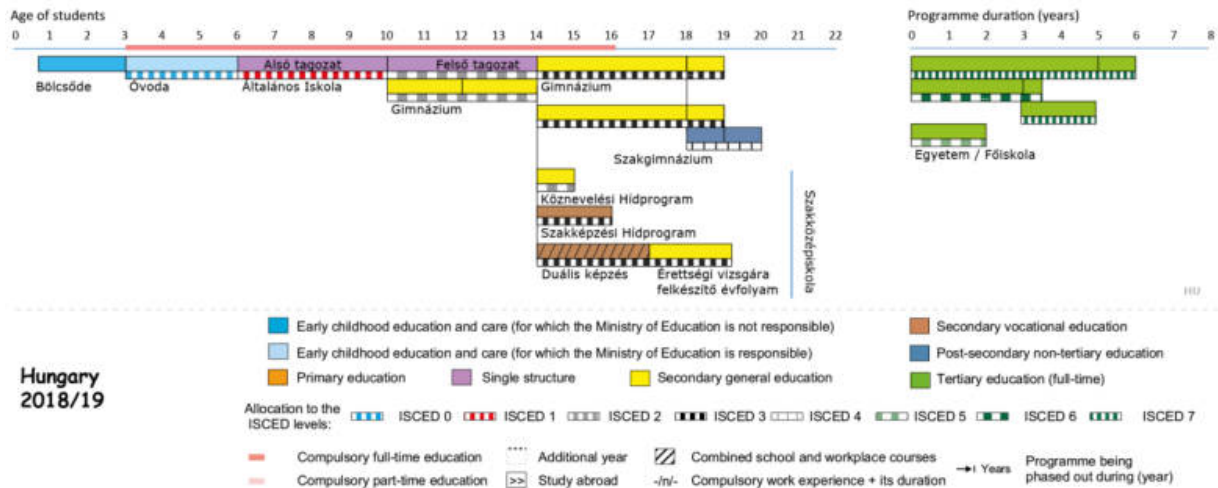
Az alapfokú oktatás első és második szintje (ISCED 1, 2) egységes szerkezetű rendszerként szerveződik a nyolc osztályos általános iskolákban (általában 6–14 éves tanulók számára, az 1–8. osztályt lefedve).

A felső szintű középfokú oktatáshoz (ISCED 3, jellemzően 14-18 éves tanulók számára, általában 9-12. osztályba sorolva) közoktatási intézmények (gimnázium), szakközépiskolák (szakgimnázium) vagy szakiskolák (szakközépiskola) vagy speciális oktatási szakiskolák tartoznak. A középiskoláknak azonban engedélyezhetik a korábban (5. vagy 7. évfolyamtól kezdődő) hosszabb programokat is.

A középfokú oktatási intézmények általános képzést nyújtanak és felkészítenek a középiskolai érettségi vizsgára, amely a felsőoktatásba történő belépés előfeltétele. A középfokú szakiskolák általános és szakmai előképzést nyújtanak, felkészítenek a középiskolai érettségi vizsgára, és középfokú szakmai képzéseket kínálnak (ISCED 4). A szakiskolák általános, szakmai előkészítő képzést és szakképzést nyújtanak, és felzárkóztató általános képzést is nyújthatnak azok számára, akik még nem teljesítették az alapfokú képzést. A tanulók az érettségi vizsga megszerzéséhez folytathatják tanulmányaikat, miután befejezték az intézmény szakképzési programját.

Több mint 50 éves hagyományként a középiskolai oktatás felső szintje (ISCED 3) Magyarországon általában a 9. osztálytól kezdődik, miután a tanulók befejezték a nyolc osztályos egységes szerkezetű oktatási fázist (vagyis az általános és az alapfokú oktatás második szintjét, az ISCED 1. és 2. osztályt). Leggyakrabban négy osztályt foglal magában, ritkábban öt, három vagy két osztályt. Ugyancsak 50 éves hagyományra tekint vissza, hogy Magyarország fenntartotta a felső középfokú oktatás három fő programját: a közoktatási intézményeket, a szakközépiskolát és a szakképzést. Ezenkívül ide tartoznak az úgynevezett Hídprogramok, amelyek általában két évig tartanak. A közoktatásban, vagy szakközépiskolában tanulmányaikat befejező és a középiskolai érettségit sikeresen teljesítő hallgatók jogosultak felvételt tenni a felsőoktatási intézményekbe. A hároméves szakoktatás és szakképzés nem ugyanazt a képesítést kínálja, és bizonyítvány kiállításával zárul. Ez a bizonyítvány egy államilag elismert képesítést nyújt, amely szerepel a Nemzeti Képesítési Nyilvántartásban. Nem jogosítja fel az iskolaelhagyókat a felsőoktatásba

való bejutásra. Ebben az oktatási formában további két év alatt lehetőség van középiskolai érettségi bizonyítvány megszerzésére, amely lehetőséget ad a felsőoktatásba való belépésbe.

Görögország, Olaszország és Magyarország oktatási rendszereinek általános problémái

A görögországi, olaszországi és magyarországi oktatási rendszerek hasonló nehézségekkel szembesülnek az oktatáspolitikát és annak végrehajtását érintő társadalmi és pénzügyi problémákkal kapcsolatban, mint például:

- A hallgatói létszám csökkenése a születési arány miatt
- A PISA elszomorító eredményei
- A statisztikák a szakképzést választó hallgatók arányának fokozatos csökkenését mutatják, amint azt az alábbi táblázatokban is látható

3. Nemzeti adatlapok a korai iskolaelhagyásról

Görögország

Meghatározás

Az Eurostat, a korai iskolaelhagyók fogalmát meghatározó definícióján kívül az Oktatási és Vallásügyi Minisztérium egy másik definíciót használ a fogalom meghatározására: a kötelező oktatás vagy más, ezzel egyenértékű szakképzés vagy képzettség hiánya, valamint az iskolai lemorzsolódás fogalma.

Országos adatgyűjtés

A Görög Statisztikai Hatóság feladata statisztikai adatok gyűjtése az Eurostat munkaerőpiac-felméréséhez, országos, regionális és helyi szinten összesítve. A 2013/14-es tanév óta egy új információs rendszer, a „MySchool” áll rendelkezésre minden általános és középiskola számára. Ez egy hallgatói adatbázison alapul, és olyan pontokat tartalmaz, amelyekre szükség van a korai iskolaelhagyás méréséhez. A legfelső, regionális, prefektusi, helyi és iskolai szinten összesített formátumban rendelkezésre álló adatokat havonta kétszer gyűjti össze, és évente kétszer dolgozza fel az Oktatáspolitikai Intézet (IEP). Az adatok egyelőre nem hozzáférhetőek nyilvánosan.

Stratégia, oktatáspolitikai és intézkedések

1. Átfogó stratégia

Nincs átfogó stratégia a korai iskolaelhagyás kezelésére.

2. Jelenlegi politikák és intézkedések

A korai iskolaelhagyással kapcsolatos főbb politikák és intézkedések a következők:

- az oktatás prioritási zónáinak felállítása a veszélyeztetett tanulók védelmében, azokban a régiókban, ahol alacsony a beiskolázás és magas a korai lemorzsolódók aránya
- a külföldről hazatelepült, a roma tanulók, valamint a muszlim kisebbséghez tartozó diákok lemorzsolódása elleni, valamint a diszkrimináció elleni küzdelem. Ez magában foglalja a tanárok képzését és szakmai támogatását, az iskolán belüli támogató intézkedéseket, valamint az iskolahálózatok koordinálását. Ezenkívül speciális tantervi szabályozásokat vezetnek be azokon a területeken, ahol magas a migránsok, a hazatelepült, illetve a roma lakosok aránya; a „kultúrákat összekötő iskolák” a tananyagot a hallgatók sajátos oktatási, társadalmi és kulturális igényeihez igazítják, melyek kiemelten kezelik az adott nyelv oktatását; A kétnyelvű görög-török „kisebbségi iskolák” Thrákiában működnek azokon a területeken, ahol a muszlim kisebbség jelen van.

- kiegészítő jövedelem-juttatásokat igényelhetnek azok az alacsony jövedelmű családok, akiknek tanköteles gyermekeik vannak
- az egész napos általános iskola bevezetése megnövekedett óraszámmal (a kötelező óraszám felül) és további tevékenységekkel kibővítve, mint a tanulmányi, művészeti és kulturális tevékenységek, angol, második idegen nyelv és informatika);
- az oktatás átjárhatóságának és flexibilitásának növelése, mint például az egész napos óvodai és általános iskolák, alapfokú oktatás második szintjén prosperáló intézmények és a szakközépiskolák között, hogy segítsék a dolgozó tanulókat, illetve az alap szakiskolai képzés biztosítása azok számára, akik nem akarják tovább folytatni a képzést a közoktatásban;
- a szakképzés minőségének és presztízsének javítása a középfokú és posztszekunder ciklusok bevezetésével (ún. „Tanulószereződéses osztály”);
- nyelvtoktatás támogatása más anyanyelvű gyermekek számára olyan programok révén, mint például az „ODYSSEAS - A bevándorlók oktatása görög nyelven, a görög történelem és kultúra megismertetése;
- a korai iskolaelhagyás kockázatának kitett tanulócsoportok azonosítása és korai figyelmeztető rendszerek kifejlesztése, különösen a sajátos nevelési igényű diákok számára;
- az „Iskolai erőszak és zaklatás megelőzésére felállított megfigyelőközpont”. A veszélyeztetett csoportok számára a célzott intézkedések a szociálisan hátrányos helyzetű, migráns és kisebbségi / roma származású diákokra összpontosulnak.

3. Legutóbbi ELVET-specifikus intézkedések

A kettős rendszert az utóbbi időben jelentősen kibővítették és korszerűsítették, és ennek a reformnak várhatóan pozitív hatása lesz az ELVET mutatóira. A középfokú oktatás 2013. évi reformja (4186/2013. Sz. Törvény) bevezette a szakképzés új, választható negyedik évét, amely gyakorlati képzés formájában zajlik. Ez a további tanulószereződést igénylő képzés egy magasabb szintű szakképzéshez vezet (EQF5), amely várhatóan vonzó lesz mind a munkaadók, mind a tanulók számára. A reform emellett javítja az előzetes tanulás elismerésére szolgáló rendszert, ez különösen előnyös a korai lemorzsolódók számára, akik megfelelő szakmai tapasztalattal térnek vissza a szakképzésbe.

Pénzügyi támogatást is nyújtanak a tanulóknak, annak érdekében, hogy minél többen bekerüljenek a szakképzésbe, és meg is maradjanak ebben. Például a 18-25 éves fiatalok anyagi támogatást kaphatnak a szakképzés kezdeti szakaszában, a

munkanélküliek és az alacsony képzettségű fiatalok pedig ugyancsak kaphatnak pénzügyi támogatást annak elősegítésére, hogy visszatérjenek a munkára épülő tanuláshoz és más szakképző kurzusok megkezdéséhez.

Szektorok közötti együttműködés

A korai iskolaelhagyással kapcsolatos együttműködéseket projektek keretében tesztelik. Ez magában foglalja a foglalkoztatás, az ifjúság, a szociális ügyek, az igazságügy és az egészségügy szakterületeit.

Több, különböző szervezet összevonva helyi / intézményi szinten, szakemberek (iskolavezetők, tanárok, tanácsadók, pszichológusok, szociális munkások, valamint beszéd- és nyelvtanárok) vesznek részt az együttműködésekben, de ezeknek a gyakorlata még nincs jól kidolgozva.

Oktatás és pályaorientáció

Az oktatás és pályaorientáció kifejezetten prevenciós, intervenciós és kompenzációs intézkedésként van számontartva a korai iskolaelhagyás megelőzése érdekében. Az oktatási és pályaorientáció az az alapfokú oktatás második szintjén a tanterv része, mint kötelező külön tantárgy („pályaorientáció”).

Olaszország

Meghatározás

Az Eurostat definíciója mellett, amely a korai iskola elhagyók fogalmának meghatározására született, a „lemorzsolódás veszélyének” fogalma is használatban van azokra a tanulókra vonatkoztatva, akik a tanév során befejezik az iskolai tanulmányaikat, nem tájékoztatva erről hivatalosan az intézményt.

Nemzeti adatgyűjtés

A Nemzeti Statisztikai Intézet (ISTAT) feladata statisztikai adatok gyűjtése az Eurostat munkaerőpiaci felméréséhez. A lemorzsolódás veszélyének kitett hallgatókra vonatkozó adatokat az Oktatási, Egyetemi és Kutatási Minisztérium (MIUR) statisztikai hivatala a hallgatói nyilvántartáson keresztül folyamatosan gyűjti.

Ezek az adatok az iskolai oktatásban részt vevő diákokra vonatkoznak (közoktatás és szakiskolák). Az adatok évente frissülnek, legfelső, regionális, helyi és intézményi szinten összesítve. Az Oktatási, Egyetemi és Kutatási Minisztérium és az Állami / Regionális Konferencia között megállapodás készül az országos hallgatói nyilvántartásnak a regionális nyilvántartásokba történő integrálásáról, amelyek tartalmazzák a szakképzésre, a képzési utakra és a szakmai gyakorlatra vonatkozó adatokat. A nyilvántartások integrálása lehetővé teszi a korai iskolaelhagyás elkülönülését az iskolarendszertől, és lehetővé teszi a regionális szakképzési rendszerbe való beolvadást.

Stratégia, oktatáspolitikák és intézkedések

1. Átfogó stratégia

Nincs átfogó stratégia a korai iskolaelhagyás kezelésére. Az Oktatási, Egyetemi és Kutatási Minisztérium azonban jelenleg azon dolgozik, hogy egyetlen keretbe egyesítse az összes strukturális intézkedést, amelyeket már végrehajtottak a korai iskolaelhagyás csökkentése érdekében.

2. Jelenlegi politikák és intézkedések

A korai iskolaelhagyással kapcsolatos főbb intézkedések és politikák a következők:

- a lemorzsolódás leküzdésére irányuló intervenciós és gazdasági intézkedések sora, például az integratív oktatás a kötelező oktatásban azokon a területeken, ahol nagyobb a lemorzsolódás kockázata, és az iskolában eltöltött idő meghosszabbítása a diákcsoportok számára;
- tanórán kívüli délutáni tevékenységek bevezetése (sport, kulturális, művészeti és szabadidős tevékenységek);
- az oktatási rendszer rugalmasságának és átjárhatóságának kiterjesztése az oktatási rendszeren belüli nem formális és informális utak teljes integrációja és akkreditálása révén;
- Helyi, a pályorientációra irányuló hálózatok kiterjesztése az egyes regionális iskolai hivatalokban a tanárok képzésére, az egész életen át tartó tanulás támogatásának elősegítésére és az igények felmérésére, bevonva a pályorientációban részt vevő személyeket a tanulói nyilvántartás fejlesztése a korai távozók azonosítása érdekében;
- a felnőttképzési rendszer átszervezése. A korábbi központok és az esti osztályok beolvadnak az új Felnőttképzési Központokba (CPIA), amelyek személyre szabott

tanulási utakat biztosítanak a fiataloknak és a felnőtteknek a középfokú végzettség megszerzéséhez. A központok írás-olvasási kurzusokat, illetve olasz nyelvtanfolyamokat is kínálnak külföldről betelepülő felnőtt lakosság részére;

- osztályok integrálása a fiatalok és felnőttek oktatásában való megtartását szolgáló intézetekbe. A veszélyeztetett csoportokra irányuló intézkedések, mint például a szociálisan hátrányos helyzetű tanulók, migránsok és kisebbségi / roma származású tanulók, valamint a sajátos nevelési igényű tanulók.

3. Jelenlegi ELVET-specifikus intézkedések

Nincsenek külön nemzeti, ELVET-re irányuló intézkedések; az ELVET-hez kapcsolódó nemzeti preventív, pályaorientációs és második esélyt nyújtó intézkedések általában kiterjedt célcsoportokra, célokra irányulnak.

Néhány regionális ELVET-specifikus intézkedés megszületett:

- néhány regionális, rugalmas kezdeti szakképzési program tartalmaz készségalapú felzárkóztató műhelyeket, tanácsadási és pszichológiai szolgáltatásokat kínál a veszélyeztetett tanulói csoportok számára;
- ösztönzik az iskolahálózatok kialakítását, annak érdekében, hogy közösen hajtsanak végre ELVET-re irányuló szélesebb körű intézkedéseket, melyek nem fedik egymást;
- a duális képzési lehetőségek bővítését és a szakképzés átjárhatóságának javítását célozzák meg, mivel ez az ELVET rendszerének szempontjából kritikusnak tekinthető.

Ágazatok közötti együttműködés

A korai iskolaelhagyás terén együttműködés hagyományosan a foglalkoztatás, a munkaügyi minisztérium, az ifjúság, a család, az igazságügy és az egészségügy szakpolitikái között van. Az egész életen át tartó pályaorientáció fórumát hozták létre az Oktatási, Egyetemi és Kutatási Minisztériumon belül. A fórum további tagjai a Munkaügyi Minisztérium, az Egészségügyi Minisztérium, az állami / regionális konferencia, a Dolgozók Szakmai Fejlesztésének Intézete (ISFOL), az Olasz Gyártók Szövetsége (Confindustria), a Kereskedelmi Kamarák Uniója (Unioncamere) és néhány egyetemi szakértő. Ezt a fórumot a közelmúltban egy állami / regionális konferencián létrehozott irányító bizottságba egyesítették, amely koordinációs és együttműködést ösztönző intézkedéseket foganasított az egész életen át tartó pályaorientáció érdekében a különböző érdekeltségi csoportok között. A több intézmény közötti partnerségek helyi / intézményi szinten az iskolavezetők és a tanárok

jól bevált gyakorlatokat sajátíthatnak el, míg a pszichológusok, szociális munkások és ifjúsági szektorban dolgozók, terapeuták, valamint a beszéd- és nyelvtanárok együttműködnek a projekteken belül.

Oktatás és pályaorientáció

Az oktatás és a pályaorientáció kifejezetten prevenciós, intervenciós és kompenzációs intézkedések melyek a korai iskolaelhagyás megelőzését célozzák meg. Az oktatás és a pályaorientáció beágyazódik az általános- és középiskolai tantervekbe. Az iskolai tanácsadás és információs szolgáltatások fedik le a középfokú oktatásban nyújtott pályaorientációs tevékenységeket.

Az oktatást és a pályaorientációt iskolán kívül is biztosítják a tanácsadó és / vagy információs központokban (pl. Informagiovani), a tartományi munkaügyi központokban, a regionális tanácsadó és információs központokban, az egyetemeken és a középiskolákban található tanácsadó központokban. A kompenzációs intézkedések pályaorientációs tanácsokat és támogatást nyújtanak azok számára, akik vissza akarnak térni az oktatásba. A helyi intézkedéseket a felnőttképzési központokban, a tartományi munkaügyi központokban, egyesületekben és magánszervezetekben tanító tanárok valósítják meg.

Magyarország

Meghatározás

Magyarország az Eurostat meghatározását követi korai iskolaelhagyók vonatkozásában.

Országos adatgyűjtés

A Központi Statisztikai Hivatal feladata statisztikai adatok gyűjtése az Eurostat munkaerőpiaci-felméréséhez. Ezt az adatgyűjtést országos és regionális szinten összesítik és nyilvánosan hozzáférhetővé teszik. Kiegészítő információk is rendelkezésre állnak, mint például a Magyar Életpálya Felmérés.

Stratégiák, szakpolitikák és intézkedések

1. Átfogó stratégia

November 4-én tették közzé korai iskolaelhagyás átfogó stratégiájának elfogadásáról szóló 1603/2014. számú kormányhatározatot. A stratégia fő intézkedései:

- az alapfokú készségek és kompetenciák megerősítése az alapfokú oktatás keretein belül az évismétlés megakadályozása érdekében
- az integrált, befogadó oktatás támogatása minden szinten a szegregáció elkerülése érdekében;
- az oktatási átjárhatóságának bevezetése annak kompenzálására, hogy a tankötelesség 18 évről 16 évre csökken. Intervenciós és kompenzációs intézkedéseket határoztak meg annak érdekében, hogy a tanulók a formális oktatásban maradhassanak a tanköteles kor betöltése után is;
- innovatív módszertan bevezetése, például individualizált tanítási módszerek, mentorálás, egyéni fejlesztési tervek, karriertervek, szülők bevonása, ösztöndíjak, valamint jogi szabályok bevezetése és pénzügyi támogatások;
- a gyengén teljesítő iskolák eredményeinek javítása az iskolarendszer hatékonyságának növelése és az oktatáson belüli esélyegyenlőség javítása érdekében;
- adatgyűjtés bevezetése a korai iskolaelhagyás csökkentése érdekében, valamint egy jelző rendszer létrehozása, amely lefedi a közoktatás és a szakképzés, a kurzusok és a sajátos nevelési igényű oktatás valamennyi oktatási szintjét;

2. Legutóbbi szakpolitikák és intézkedések

A korai iskolaelhagyás stratégiájának részeként végrehajtandó politikák és intézkedések mellett:

- a kisgyermekkorai nevelés és gondozás 2015 szeptemberétől kötelezővé válik a 3-5 éves gyermekek számára.
- 2013 szeptembere óta az iskolai tevékenységek 16 óráig tartanak, az órák után különféle foglalkozásokat biztosítanak a tanulók számára.
- 2013-ban bevezették a „híd programokat” a szakiskolákban a középszintű oktatás felső szintjén:

1. Híd 1.: azokat a tanulókat célozza meg, akik elérték a tanköteles kor végét (16 év), elvégezték az alapképzést, de nem vették fel őket középiskolába. Ez a program biztosítja számukra azokat az alapvető készségeket és kompetenciákat, amelyek szükségesek a tanulmányaik folytatásához;

2. Híd 2.: azokat a tanulókat célozza meg, akik nem fejezték be az alapképzést a tanköteles kor végéig (16 év), de a nyolc osztályos alapképzés legalább hat évfolyamát

abszolválták 15 éves korukig. Ez a program felkészíti a tanulókat a szakképzésre a tanulási motiváció növelésével és a foglalkozáshoz szükséges készségek fejlesztésével. A program befejezése után a tanulók bizonyítványt kapnak, amely igazolja az alapképzés teljesítését; a szakvizsga sikeres teljesítése esetén a hallgatók a részleges szakképesítésről szóló bizonyítványt is megkapják. A veszélyeztetett csoportokra fókuszáló célzott intézkedések a szociálisan hátrányos helyzetű és kisebbségi / roma származású diákokra összpontosulnak.

3. Jelenlegi ELVET-specifikus intézkedések

Nincsenek kimondott ELVET-specifikus intézkedések, de számos általános az **ELET (Early leaving from education and training)** programhoz tartozó intézkedés létezik, beleértve a mentorálást és az ösztöndíjas programokat is, mint például Útravaló és Arany János programok, melyek új konkrét szakképzési területeket tartalmaznak, illetve az új fent említett „Hídprogramok”, amelyek már 86 szakképző intézményben elérhetőek. A szakképzésben oktató tanároknak biztosított tanfolyamokon modulok foglalkoznak a korai iskolaelhagyással és a veszélyeztetett csoportokkal.

Ágazatok közötti együttműködés

A foglalkoztatás, a szociális ügyek (beleértve az ifjúságot és a családot), az egészségügy, a közigazgatás és a belügy szakpolitikai részt vesznek a korai iskolaelhagyással kapcsolatos együttműködésekben, de az együttműködési stratégiái még nincsenek kialakítva. A több intézményt összekötő közötti helyi / intézményi szintű partnerségekben iskolavezetők, tanárok, pszichológusok és nővérek vesznek részt, de ezeknek az együttműködéseknek az arculata még nincs pontosan kialakítva.

Oktatás és pályaorientáció

Az oktatást és a pályaorientációt nem kifejezetten a korai iskolaelhagyás kezelésére szolgáló prevenciós és intervenciós intézkedésnek, hanem kompenzációs intézkedésnek tekintik. A pályaorientáció az oktatás minden szintjét átfogó téma. Több tantárgyba vagy tantárgyhoz tartozó témakörbe is be van építve. A középfokú oktatás felső szintjén külön tantárgyként is oktatható. Pályaorientációs szolgáltatások a középfokú oktatásban elérhetőek.

Ami a külső szolgáltatókat illeti, állami foglalkoztatási szolgáltatók is folytatnak pályaorientációs tevékenységeket, illetve állásbörzétet szerveznek középiskolás diákok számára. Az iskolákban is foglalkoznak egyéni tanácsadással, illetve tartanak

pályaorientációt is. 2012 januárja óta a Megyei Kereskedelmi és Iparkamara is részt vállal a pályaorientációs tevékenységekben.

A „hídprogramok” kompenzációs intézkedésként szolgálnak a korai iskolaelhagyók számára, és olyan tanulókat céloznak meg, akik valamilyen oknál fogva nem léptek át a középiskolai oktatás alsó szintjéből a felső szintjébe.

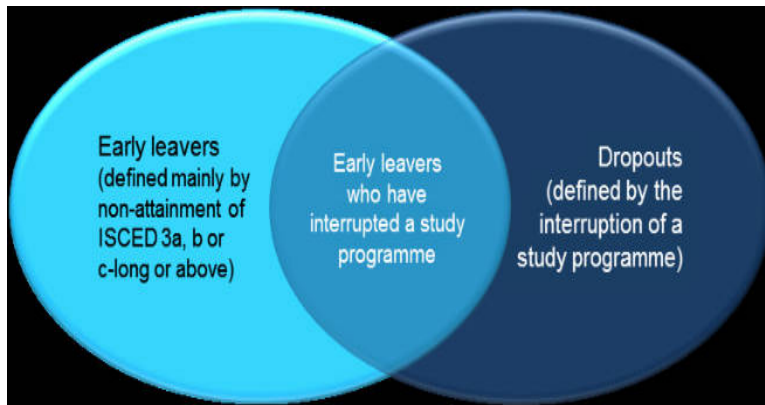
4. A korai iskolaelhagyás / lemorzsolódás / NEET fogalmak meghatározása

Az oktatás és képzés korai elhagyása (ELET) kifejezést uniós szinten fogalmazták meg. Korai iskolaelhagyóknak azok a 18–24 évesek számítanak, akik a középfokú oktatás alsó szintjével rendelkeznek, és akik már nem vesznek részt oktatásban vagy képzésben. A korai iskolaelhagyást tehát meg lehet különböztetni a **„lemorzsolódástól”, amely egy folyamatban lévő képzés elhagyását jelenti**, pl. lemorzsolódás a tanév közepén.

ELET (Early leaving from education and training) - Az oktatás és a képzés korai elhagyása

Az oktatás és képzés korai elhagyása (ELET) a középfokú szint elérése előtti iskolaelhagyás minden formájára vonatkozik, ennek megfelelően azokra is, akik nem kaptak érettségi bizonyítványt.

Ez a tág definíció magában foglalja az országok saját meghatározásait arról, hogy ki tekinthető országos viszonylatban korai iskolaelhagyónak. Ide tartoznak például azok az országok, melyek fiataljai elhagyják (vagy lemorzsolódnak) az iskolát anélkül, hogy befejeznék az országos viszonylatban alapfokú oktatásnak definiált általános és középiskolai oktatást, valamint azokat a fiatalokat, akik nem tesznek érettségi vizsgát.

NEET
Not in Education, Employment or Training

A **NEET (Not in Education, Employment or Training)** a 16-24 éves nem foglalkoztatott, oktatásban és képzésben nem részesülő fiatalokat fogja össze. A **NEET**-ként azonosított személy lehet munkanélküli, vagy gazdaságilag inaktív, munkát kereső, vagy egyéb okokból keresőképtelen mint például hallgatói jogviszony, vagy otthoni munka.

Adatgyűjtés és szakpolitikák

Fontos megjegyezni, hogy a korai iskolaelhagyás meghatározása az egyes országokban gyakran kapcsolódik az adatgyűjtési folyamathoz, és ez hatással lehet az ennek megakadályozására vagy csökkentésére kidolgozott politikákra. A lemorzsolódásra való összpontosítás és ennek megakadályozása ezért igen nagy erőfeszítésekkel jár. Ugyanakkor a középiskolai végzettséggel nem rendelkező fiatalokkal való célirányos figyelem olyan intézkedéseket segít elő, melyeknek célja, hogy a fiatalokat ösztönözzék tanulmányaik befejezésére, illetve segítsék őket az oktatásba vagy a képzésbe való visszatérésben.

Annak megértése érdekében, hogy a fiatalok miért hagyják el idő előtt az oktatást és a képzést, fontos, hogy a korai iskolaelhagyásra ne csak állapotként vagy tanulási eredményként, hanem folyamatos kiszakadási folyamatként tekintsünk. A permanens

hiányzás és az iskolából való kizárás lehetnek ennek az első lépései, melyek okozhatják a diákok korai iskolaelhagyását. Vannak azonban további jelek, amelyek arra utalnak, hogy a diákok veszélyeztetett csoportba tartoznak. A figyelmeztető jelek már az általános iskolában is megfigyelhetők. Lehet, hogy egyéni tényezőkkel is összefüggésben lehetnek (pl. tanulási teljesítmény, viselkedés, attitűdök) vagy a tanulók családjában, az iskolában és közösségekben jelen lévő tényezőkkel. Az oktatás és a képzés korai elhagyásának komplex folyamatként való megértése, a korai jelek felismerése, illetve azoknak a tanulóknak a beazonosítása, akiket fenyeget az oktatás és a képzés korai elhagyása, előfeltétele annak, hogy célirányos és hatékony intézkedések kerüljenek kidolgozásra.

5. A korai iskolaelhagyással összefüggő tényezők

2019 júliusában „Az iskolai lemorzsolódás csökkentésére irányuló politikákról szóló 2011. évi tanácsi ajánlás végrehajtásának értékelése” című jelentés bemutatta a korai iskolaelhagyáshoz hozzájáruló legfontosabb tényezők elemzését.

Az ESL-t (korai iskolaelhagyást) feltáró tényezők

Nincs egyetlen probléma, vagy egyedülálló ok, amely megmagyarázhatja, miért hagyják el a fiatalok az iskolát. A kutatások azt mutatják, hogy az egyes diákok egyéni helyzete, az ehhez kapcsolódó számos összetett tényező együttesen hozzájárulnak az iskolai lemorzsolódáshoz. Ezek a tényezők magukban foglalják az **egyéni szükségleteket** (pl. fogyatékoság, pszichológiai problémák, tanulási hiányosságok, mentális egészség), **társadalmi-gazdasági háttér** (pl. migráns háttér, szegénység, munkanélküliség, vidéki / városi elhelyezkedés), **iskolai tényezőket** (pl. erőforrások hiánya, hiányosságok a tanulási útmutatásban, támogatás hiánya, a nem megfelelő tanítási módszerek), valamint a **nemzeti kontextuális tényezőket** (pl. gazdasági helyzet, munkaerő-piaci helyzet, az oktatási és képzési politikák elérhetősége, az oktatásra gyakorolt érték). Az korai iskolaelhagyás szempontjából veszélyeztetett emberek gyakran halmozottan hátrányos helyzetben vannak, és a fent meghatározott tényezők összessége határozza meg helyzetüket.

Főbb befolyásoló tényezők.

A hátrányos helyzetű társadalmi-gazdasági háttér számottevően befolyásolhatja a korai iskolaelhagyást. A nehéz családi körülmények, mint például a munkanélküliség, az alacsony jövedelmű háztartások, a társadalmi kirekesztettséggel küzdő emberek és a szülői iskolázottság alacsony szintje - közvetlen és tartós hatást gyakorolhatnak a gyerekek tanulmányaira, a tanuláshoz való hozzáállásukra, az oktatási eredményeikre; ez pedig hozzájárulhat az oktatás és a képzés korai elhagyására irányuló döntésükhöz. A szegénységgel kapcsolatos egyéb kulcsfontosságú faktorok is jelentősen befolyásolják az iskolai lemorzsolódást, így a hajléktalanság az utcagyerekek, valamint a migráció koordinációjának hiánya.

Az szakirodalomban azonosított további társadalmi tényező az oktatáshoz való hozzáállás. Azokban az országokban, ahol az oktatás, a formális oktatás nemzeti elismertsége magasabb, a korai iskolaelhagyók száma általában alacsonyabb. Ennek a fordítottja is igaz; amikor a társadalom bizalmatlanságot vagy elégedetlenséget mutat az ország oktatási rendszerével szemben, akkor nagyobb a valószínűsége annak, hogy magasabb lesz az iskolaelhagyók aránya.

A mentális egészségi problémák növelik az iskolaelhagyás kockázatát is. Ezeket a kérdéseket például egy szakirodalmi áttekintésben vizsgálták, különös tekintettel azokra a tanulókra, akik problémáikat környezetükre vetítették (ezáltal bomlasztóan hatottak az osztályközösségre) vagy éppen magukba zárták problémáikat (ők gyakran gyengébb szociális készségekkel bírnak, de gyakran jobban képesek megbirkózni problémáikkal). Ez a kutatás azt jelzi, hogy az első csoportba tartozó diákok hajlamosabbak az iskolaelhagyásra.

A tanulmányi szintekre való átmenet problémái, függetlenül attól, hogy általános iskolából történik középiskolába, bármilyen iskolatípusba való átlépés szintén összefügg a korai iskolaelhagyással. Egy másik tényező, amelyet a megkérdezettek kutatásunk során ismételtelen említettek, az oktatás minőségére vonatkozik, beleértve a szakképzési pályákat is. Ezt más kutatások is alátámasztják, amelyek kiemelik a nagyobb rugalmasság bevezetésének a fontosságát a szakoktatás és szakképzés terén, valamint azt, hogy sok országban nagyobb hangsúlyt kell fektetni a szociális és mentális támogatásra és az életvezetési tanácsadásra a szakképzési tantervekben.

A nemzeti kontextuális tényezők, mint például a gazdasági helyzet és a foglalkoztatottsági szint, szintén jelentős hatással lehetnek az iskolaelhagyás mértékére.

A korai iskolaelhagyás stratégiáinak a nemzeti, regionális és helyi szintű elemzésén kell alapulniuk, mivel az átlagos adatok gyakran elfedik a jelentős különbségeket a különböző régiók vagy országok között. A korai iskolaelhagyók heterogén csoportot alkotnak, és az egyéni motivációk az oktatás idő előtti elhagyására nagyon eltérőek lehetnek. A családi háttér és a szélesebb értelemben vett társadalmi-gazdasági feltételek, például a munkaerőpiacról való kivonulás fontos tényezők. Hatásukat az oktatási és képzési rendszer felépítése, a rendelkezésre álló tanulási lehetőségek és a tanulási környezet határozza meg. A gyermekek és fiatalok jólétével, a társadalmi biztonsággal, a fiatalok foglalkoztatásával és a jövőbeli karrierlehetőségekkel foglalkozó politikák összehangolásának fontos szerepe van a korai iskolaelhagyás csökkentésében.

A kutatásban a korai iskolaelhagyással összefüggésbe hozható egyéb tényezők a következők voltak:

a) családi háttér:

- i. migráció vagy etnikumhoz való tartozás;
- (ii) a szülők alacsonyabb társadalmi-gazdasági helyzete;
- (iii) a szülők hozzáállása az oktatáshoz;

b) egyéni tényezők (nem oktatási vonatkozásúak):

- i. nem;
- ii. egészségügyi helyzet;
- (iii) alacsony önértékelés;
- (iv) konfliktusok a felnőttekkel;

c) az egyén képzési útja:

- i) elszakadás a tanulástól;
- (ii) hiányzás;
- (iii) osztályismétlés;

- (iv) alacsony tanulmányi eredmény;
- v. az iskola / oktatás negatív megítélése;

d) iskolai és tantermi légkör:

- i. konfliktus a tanárokkal;
- (ii) zaklatás;

e) munkaerő-piaci vonzerő.

6. Az oktatáshoz való jog; Az EU politikája

Az oktatás létfontosságú a pozitív gazdasági, személyes és társadalmi fejlődés szempontjából. A több évig tartó oktatásban való részvétel magasabb „kereseti lehetőséget” is kínál. A tudásalapú gazdasággal rendelkező országok kontextusában az oktatás jelenti a fő erőt az értékes személyes életút, valamint a demokratikus, tisztességes, inkluzív és versenyképes társadalom megvalósításához. Az uniós országokban élő fiatalok jelentős része azonban kimarad az oktatási rendszerből, anélkül, hogy befejeznék azt az alapvető képzést, ami országos viszonylatban a jövőben szükséges lesz társadalmi és foglalkoztatási potenciáljuk eléréséhez. Kutatások kimutatták, hogy az iskolai lemorzsolódás és ennek következtében az oktatási hiányosságok a méltányos társadalmak megvalósításának egyik legfontosabb akadályát képezik. Kimutatták azt is, hogy az elmaradást a társadalmi-gazdasági, kulturális és nyelvi státus határozza meg.

Az Európa 2020 stratégia szélesebb körű célkitűzésének részeként 2010-ben jelentették be azt a fő célkitűzést, hogy 2020-ig 10% alá csökkentsék a korai iskolaelhagyók számát Európában. A stratégia elfogadása után a Bizottság 2011. január 31-én elfogadta az iskolai lemorzsolódással foglalkozó szakpolitikai dokumentumokat. Ezek a következőket tartalmazták: „A korai iskolaelhagyás kezelése: kulcsfontosságú hozzájárulás az Európa 2020 stratégiához” című bizottsági közlemény, a „Korai iskolaelhagyás csökkentése” című szakdokumentum és a korai iskolaelhagyás csökkentésére irányuló politikákról szóló tanácsi javaslat, ebben a jelentésben a 2011. évi ajánlasként szerepel.

A 2011. évi ajánlás célja az volt, hogy különböző eszközöket és politikai ösztönzést adjon unió szerte a nemzeti szintű kezdeményezésekhez a 10% -os cél elérése felé. Első alkalommal létrehozott egy közös jelentési protokollt az iskolaelhagyás leküzdésére irányuló erőfeszítések bemutatására, az éves növekedési felmérésére (AGS), és felhívást intéz az országokhoz átfogó stratégiák bevezetésére, melyek szerint intézkedéseikbe vonják be a lemorzsolódás kockázatának fokozottan kitett csoportokat, foglalkozzanak a korai iskolaelhagyás kérdésével mind az általános oktatásban, mind a szakképzésben, illetve vonjanak be más szakpolitikai ágazatokat.

Ajánlásokat tartalmaz a tagállamoknak az iskolai lemorzsolódás elleni folytatott intézkedések kereteire vonatkozóan, és felkéri a Bizottságot, hogy támogassa a nemzeti szakpolitikai erőfeszítéseket a különböző uniós szintű tevékenységekkel, ideértve a nyomon követést, a bevált gyakorlatok cseréjének megkönnyítését, összehasonlító tanulmányok és kutatások elindítását, valamint az iskolai lemorzsolódás elleni intézkedések integrálását a gyermekekre és fiatalokra vonatkozó valamennyi uniós intézkedésbe. Az ajánlás melléklete meghatározza az iskolai lemorzsolódás csökkentését célzó átfogó politikák kereteit. A keret magában foglalja a fő tényezők azonosításának és a lemorzsolódás figyelemmel kísérésének szükségességét, valamint egy keretet, amely három kulcspillért határoz meg, amelyekkel a nemzeti iskolaelhagyási stratégiákban foglalkozni kell: megelőzés, beavatkozás és kompenzáció.

Az ajánlást 2011. június 28-án fogadták el.

7. Kormányzati fellépés

Minden ország a korai iskolaelhagyók részletes regisztrációs rendszerét követi

Átfogó stratégiák

Megelőzési politikák, amelyek célja a gyökérproblémák kezelése, amelyek végül a korai távozáshoz vezethetnek.

Intervenciós politikák, amelyek célja a hallgatók által felmerülő minden felmerülő nehézség leküzdése az oktatás és a képzés minőségének javításával és célzott támogatás nyújtásával.

Kompenzációs politikák, amelyek új lehetőségeket teremtenek azok számára, akik idő előtt abbahagyták az oktatást és a képzést, képesítések megszerzésére.

Kormányzás

Az oktatás és a karrier-tanácsadás, amely mindhárom területet magában foglalja, a megelőzés, a beavatkozás és a kompenzáció, kulcsfontosságú a korai távozás kezeléséhez.

Szigorú irányítási megállapodásokra van szükség az érintett szakpolitikai területek és ügynökségek közötti kapcsolatok kezeléséhez („horizontális együttműködés”), valamint a kormányzat különböző szintjei - nemzeti, regionális, helyi és iskolai szint között („vertikális együttműködés”). A magán- és nem kormányzati szervezetekkel, például a munkaadókkal és a szakszervezetekkel való együttműködés képessége (ágazatok közötti együttműködés) szintén elengedhetetlen.

Szakképzés.

A szakképzésnek javító szerepe lehet az ELET leküzdésében, biztonsági hálóként szolgálhat azok számára, akik lemorzsolódnak az általános iskolából, és akik egyébként korán kiléphetnek.

8. Az iskolai környezet mint az iskolai lemorzsolódást elősegítő tényező.

Ajánlások

Politikai intézkedések a 2011. évi ajánlásban

A 2011. évi ajánlás melléklete a szakpolitikák széles skáláját határozza meg három fő pilléren: a megelőzés, a beavatkozás és a kompenzáció. A szakpolitikák felsorolása

nem kimerítő vagy előíró jellegű, hanem inkább a három pillérhez hozzájáruló politikák típusát jelzi. Arra ösztönzik az országokat, hogy válasszanak irányelveket a nemzeti körülmények és összefüggések alapján, amelyet szisztematikus adatgyűjtés, nyomon követés és értékelés támaszt alá.

A 2011-es ajánlásban meghatározottak szerint a prevenciós politikák célja, hogy „a problémák kezdete előtt csökkentsék a korai iskolaelhagyás kockázatát. Az ilyen intézkedések optimalizálják az oktatás és a képzés nyújtását a jobb tanulási eredmények támogatása és az oktatási siker akadályainak felszámolása érdekében.” Az ajánlás melléklete az alábbiakban összefoglalva bemutatja a megelőzési politikák különféle típusait.

3.1. Háttérmagyarázat: A 2011. évi ajánlásban kiemelt megelőzési politikák

1. Kiváló minőségű koragyermekkorai oktatás és gondozás biztosítása, különösen a hátrányos helyzetűek, köztük a migránsok és a roma gyermekek számára
2. Az oktatási kínálat növelése a kötelező oktatás életkorát meghaladó oktatási és képzési lehetőségek biztosításával
3. Az oktatási utak rugalmasságának és átjárhatóságának növelése
4. Az aktív szegregációellenes irányelvek támogatása, többek között a hátrányos helyzetű területek iskoláinak társadalmi összetételének diverzifikálása érdekében
5. A többnyelvű oktatás és tanulás támogatására, valamint az iskolák nyelvi sokféleségének támogatására irányuló politikák, ideértve az interkulturális tanulási programokat is
6. Aktív intézkedések a szülők részvételének fokozására az iskolai életben partnerségek és fórumok, valamint a szülők részvételével a gyermekek tanulásában
7. Intézkedések a magas színvonalú szakképzéshez való hozzáférés biztosítására, ideértve a szakképzési utak integrációját az általános oktatásba, valamint a közép- és felsőfokú oktatásba
8. Intézkedések az oktatási és képzési rendszerek és a foglalkoztatási ágazat közötti kapcsolatok megerősítésére a magas színvonalú munkatapasztalatokhoz való hozzáférés és a munkaadók iskolai részvétele révén

Az ajánlásban meghatározott intervenciós politikák célja, hogy „elkerüljék a korai iskolaelhagyást az oktatás és a képzés minőségének javításával az oktatási

intézmények szintjén, a korai figyelmeztető jelekre reagálással és a tanulók vagy tanulócsoportok célzott támogatásával a korai iskolaelhagyás kockázata. Minden oktatási szintre vonatkoznak, a kisgyermekkorai neveléstől és az ellátástól kezdve a középiskoláig”. Az ajánlás mellékletében számos intervenciós politikát határoztak meg, amelyek mind az iskolai / képzési intézményeket, mind az egyéni szinteket megcélözzák. Az ajánlásban meghatározott beavatkozási politikák típusait az alábbiakban foglaljuk össze.

3.2. Háttérmagyarázat: A 2011. évi ajánlásban kiemelt irányelvek

Beavatkozási irányelvek az iskola vagy a képzési intézmény szintjén:

1. Az iskolák fejlesztése tanuló közösségekké
2. Korai figyelmeztető rendszerek fejlesztése a veszélyeztetett tanulók számára
3. Hálózatépítés az iskolák és a külső szereplők között
4. A tanárok támogatása és felhatalmazása a veszélyeztetett tanulókkal végzett munkában
5. Tanórán kívüli tevékenységek biztosítása

Beavatkozási politikák egyéni szinten:

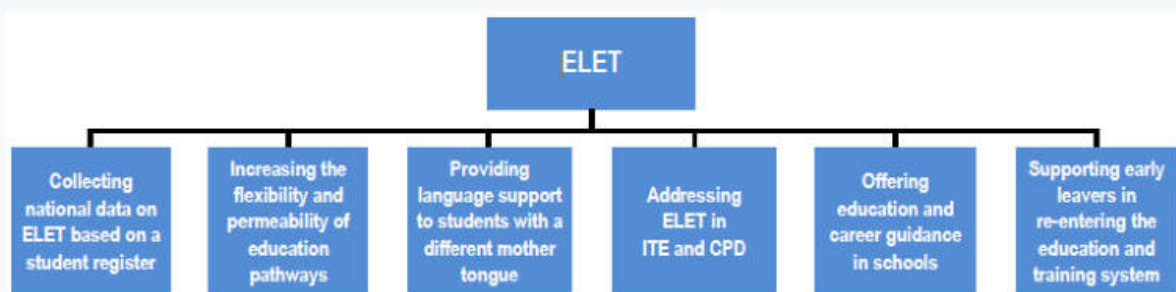
1. Mentori támogatás és célzott segítségnyújtás a konkrét tudományos, társadalmi vagy személyes nehézségek leküzdésére
2. A tanítás személyre szabása a tanulók igényeinek megfelelően, az individualizált tanulási megközelítések megerősítése
3. Az irányítás és tanácsadás megerősítése a hallgatók pályaválasztásának és az oktatáson belüli vagy az oktatásból a foglalkoztatásba való átmenetének támogatása érdekében
4. A nehéz gazdasági körülmények között élő fiatalok megfelelő pénzügyi támogatáshoz való hozzáférése

Az ajánlás értelmében a kompenzációs irányelvek célja, hogy „segítsék azokat, akik idő előtt elhagyták az iskolát, hogy újból bekapcsolódjanak az oktatásba, útvonalakat kínálva az oktatásba és a képzésbe való visszatéréshez, valamint a hiányzó képesítések megszerzéséhez”. Az ajánlásban meghatározott kompenzációs irányelveket az alábbiakban foglaljuk össze.

1. Sikeres második esélyű oktatási programok, amelyek olyan tanulási környezetet kínálnak, amely megfelel a korai iskolaelhagyók sajátos igényeinek, elismeri korábbi tanulásukat és támogatja jólétüket
2. Különböző tanulási utak a korai iskolaelhagyók visszatéréséhez az általános oktatáshoz
3. Különböző utak biztosítása az általános oktatásba és képzésbe
4. Az előzetes tanulás elismerését és érvényesítését támogató rendszerek, beleértve a nem formális és informális tanulásban elért kompetenciákat. Célzott egyéni támogatás biztosítása, amely integrálja a nehézségekkel küzdő fiatalok szociális, pénzügyi, oktatási és pszichológiai támogatását.

Az e pillérek alatt végrehajtott intézkedések együttesen alkotják a korai iskolaelhagyás átfogó stratégiáinak alapját, amelyeket országos szinten kell végrehajtani a nemzeti prioritásokkal és az Európa 2020 célkitűzésekkel összhangban. Amint az az ajánlásban szerepel: „A korai iskolaelhagyás átfogó stratégiai politikák keverékét, a különböző szakpolitikai ágazatok közötti koordinációt és a korai iskolaelhagyás csökkentését támogató intézkedések integrálását foglalják magukba a gyermekekre és fiatalokra irányuló összes vonatkozó politikában. A magas színvonalú iskolarendszert támogató oktatási politikák mellett ezek elsősorban szociálpolitikai és támogató szolgáltatások, foglalkoztatási, ifjúsági, családi és integrációs politikák. A különböző szereplők közötti horizontális koordináció és a különböző kormányzati szinteken keresztül történő vertikális koordináció egyaránt fontos.

9. Az oktatásból és a képzésből való korai elhagyás elleni tényezői

A hallgatói nyilvántartáson alapuló nemzeti adatgyűjtési rendszer felhasználható a probléma mértékének megértésére, valamint az ELET kezelésére megfelelő politikák kidolgozására és végrehajtására. Egy ilyen rendszer alkalmazható a távollétek

nyomon követésére és a korai távozás csökkentésére irányuló irányelvek hatékonyságának értékelésére is. A hallgatói nyilvántartáson alapuló adatok felhasználhatók a hiányzások nyomon követésére is, ezáltal figyelmeztető rendszerként működtetve az iskolákat és a hatóságokat arra figyelmeztetve, hogy esetlegesen be kell avatkozniuk a korai távozás veszélyének kitett diákok megsegítésére.

Az oktatási utak rugalmasságának és átjárhatóságának növelésére irányuló irányelvek elősegíthetik az ELET megelőzését azáltal, hogy megszüntetik az oktatási és képzési programok befejezését akadályozó esetleges akadályokat. Ez a mutató azokra a kezdeményezésekre összpontosít, amelyek célja a korai távozás kockázatának minimalizálása azáltal, hogy a hallgatóknak szélesebb programválasztékot vagy alternatív utakat kínál (akadémiai, technikai vagy szakmai), valamint lehetőséget nyújt a hallgatóknak arra, hogy pályát vagy programot váltsanak. A mutató kiterjed azokra a politikákra is, amelyek célja az oktatási szintek és programok közötti zökkenőmentes átmenet biztosítása (különösen az általános oktatásról a szakképzési programok felé). Ez magában foglalja azokat a politikákat is, amelyek célja a készségek és képesítések elismerésének javítása, ezáltal segítve a hallgatókat a következő szintre lépésben, illetve az oktatás vagy képzés újbóli bekapcsolódásában, ha idő előtt elhagyják a rendszert.

A tanítási nyelvtől eltérő anyanyelvű hallgatók nyelvtámogatása döntő lehet, mivel ezeknek a diákoknak gyakran megnő a korai távozás kockázata. Empirikus szempontból a migráns háttérrel rendelkező fiatalok általában túlzottan képviseltetik magukat azok között, akik sok európai országban korán elhagyják az oktatást és a képzést. Az e hallgatók nyelvtámogatására vonatkozó politikák segíthetnek biztosítani a hallgatók tanítási nyelvű kompetenciáinak megerősítését szolgáló intézkedéseket, amelyek kulcsfontosságúak az összes tanulási lehetőség kiaknázása és a lemaradás elkerülése érdekében.

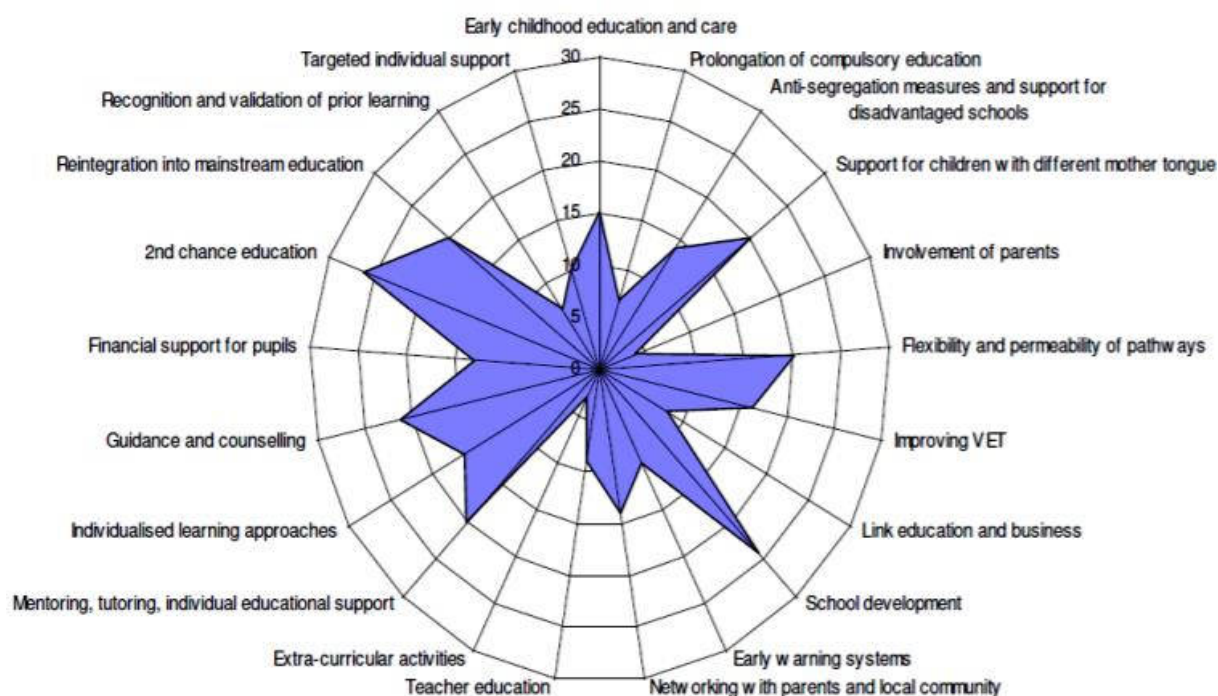
Az ELET-nek az ITE-ben és / vagy a CPD-ben való kezelése elengedhetetlen, ha a tanárok megtanulják, hogyan támogassák azokat a diákokat, akiknél az iskolában az elszakadás jelei vannak, és ezért fennáll annak a veszélye, hogy korán elhagyják az iskolát. Ez a mutató azokat a politikákat és intézkedéseket vizsgálja, amelyek segítik a tanárok megértését a korai elhagyás kihívásaiban a tanárok alapképzése (ITE) és a

folyamatos szakmai fejlődés (CPD) révén. Ez magában foglalja a tanárok tudatosságának növelését a mögöttes okokról, a legfontosabb kiváltó okokról és a korai figyelmeztető jelekről, valamint a tanárok képességeinek megerősítését a korai távozás megakadályozása és a veszélyeztetett hallgatók támogatása terén. Az ELET-re vonatkozó képzés lehetőséget adhat a tanároknak arra is, hogy részt vegyenek a kortársakkal való tanulásban, és együttműködjenek más, ezen a területen tapasztalattal rendelkező tanárokkal és iskolákkal.

Az oktatási és pályaaorientációs szolgáltatások szerepe a hallgatók oktatásból és képzésből való távozásának megakadályozásában széles körben elismert. Ez a mutató elemzi az oktatással és a pályaaorientációval kapcsolatos irányelveket, amelyeket mind a tanterv kötelező részeként, mind pedig az alsó és felső középfokú oktatás iskolai tanácsadó szolgálatai nyújtanak. Az oktatás és a pályaaorientáció tájékoztatást nyújt a hallgatók számára, valamint támogatást nyújt döntéshozataluk és egyéb képességeik fejlesztéséhez, amelyek fontosak az oktatási és / vagy pályaválasztási lehetőségek kezeléséhez. Az útmutatás magában foglalhat pszichoszociális munkát vagy tanácsadást is, hogy segítse a tanulókat, különösen azokat, akiket a korai távozás veszélye fenyeget, az oktatás és a képzés során.

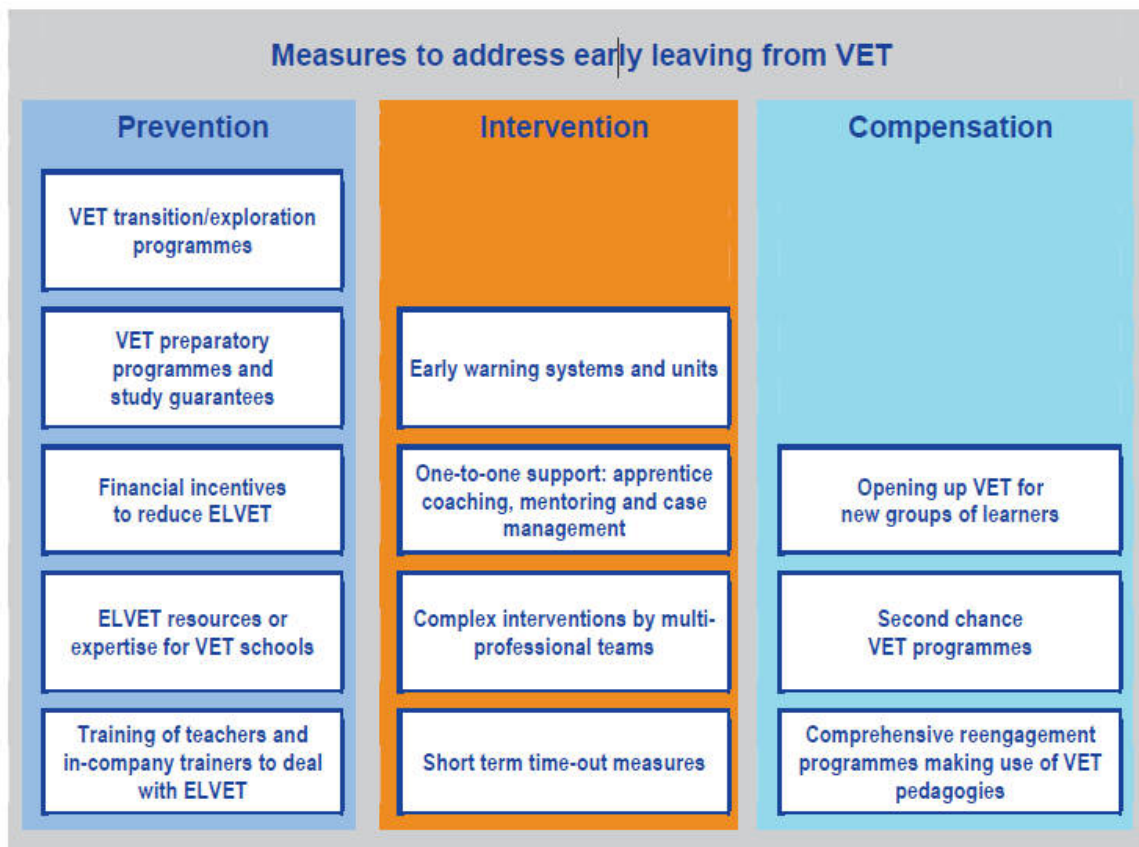
A korai iskolaelhagyók támogatása az oktatási és képzési rendszerbe való visszatéréshez. Ez a mutató olyan irányelveket és intézkedéseket mutat be, amelyek elősegítik az oktatásból és képzésből korán elhagyott fiatalok visszatérését a rendszerbe. Ez magában foglalhatja: a második esély oktatásának, azaz a formális képesítéshez vezető alternatív oktatási és képzési lehetőségek előmozdítását célzó irányelveket; oktatás és karrier-tanácsadás, amely kombinálható gyakorlati készségek képzésével, egyéni tanácsadással vagy csoportos tanácsadással, vagy hasonló támogatással, amelyet felajánlanak a fiatalok számára a karrierjük és életük jövőképeinek kialakításában; és az „Ifjúsági garancia” keretében zajló kezdeményezéseket, amelyek célja annak biztosítása, hogy minden 25 év alatti fiatal jó minőségű, határozott ajánlatot kapjon a formális oktatás elhagyásától vagy munkanélkülivé válásától számított négy hónapon belül munkára, tanulószerveződéses gyakorlati képzésre, szakmai gyakorlatra vagy az egyén szükségleteihez és helyzetéhez igazodó továbbképzés.

Tényezők, amelyek csökkenthetik a korai iskolaelhagyást

Source: Conze, s. (2012). «The European Commission and policy on early school leaving (ESL)». EIPPEE Conference 2012: Advancing the use of research in education across Europe.

Intézkedések a szakképzésből való korai elhagyás kezelésére

Source: Cedefop.

10. Minőségi oktatás és iskolai siker

Az oktatási politikák, amelyek ösztönzik a tanulási környezetet minden tanuló, és különösen azok számára, akik az egyéni körülmények és / vagy családi háttér miatt az iskolában küzdenek, hozzájárulhatnak a korai elhagyás megakadályozásához. Az oktatási és képzési rendszerek akkor teremthetnek ilyen típusú tanulási környezetet, ha a tanulókat a tanulási folyamat középpontjába helyezik, és ha a tanítás, a tanulás és a támogatás személyre szabottan szolgálja a tanulók egyéni igényeinek és tehetségeinek való megfelelés érdekében.

Az oktatási rendszer hozzájárul a lemorzsolódáshoz, ha nem szelektív, hanem inkluzív mechanizmusként működik. Az iskolai siker fontos szempontjai

a) az osztályteremben vagy a társaságban a csoporthoz tartozás érzésének pozitív jelentősége;

- b) a családok befolyása a fiatalok oktatásában és képzésében;
- c) a tanár-diák kapcsolat;
- d) az oktatási intézmények viselkedése és kapcsolatai, amelyek befolyásolják a fiatalok önfelfogását és törekvéseit.

Az oktatási rendszerek bizonyos aspektusait, például az évfolyam megtartását, a társadalmi-gazdasági szegregációt vagy a korai nyomon követés negatív hatással vannak a korai távozás arányára. Az évfolyam megtartása növelheti az oktatási egyenlőtlenségeket, és az iskolák társadalmi-gazdasági szegregációja csak súlyosbíthatja az alacsony iskolai végzettségűek helyzetét azokon a földrajzi területeken, amelyeket alacsony társadalmi-gazdasági státus és tanulói teljesítmény jellemez. A tanulók túl korai irányítása különböző oktatási utakra vagy pályákra azáltal, hogy elért eredményeik alapján részt vesznek tanulmányi vagy szakmai programokban, szintén káros lehet oktatási eredményeikre, mivel demotiválódhatnak és elveszíthetik a tanulás iránti érdeklődésüket.

Azok a hallgatók, akik szorosan kötődnek az iskolájukhoz és az értéknevelésükhöz, általában nagyobb valószínűséggel fogadják el az iskolai értékeket, mint sajátjaikat, és jobban részt vesznek különféle iskolai tevékenységekben, amelyek növelik az oktatási siker esélyeit. Ezen kívül a magasan értékelő oktatás a magasabb iskolai végzettséggel is összefügg. Emellett a tanulóként való pozitív felfogás növeli az oktatási siker valószínűségét.

Azok a diákok, akik úgy érzik, hogy megértették őket, különféle élethelyzetekben részesülnek gondozásban és segítségben, általában jobban részt vesznek oktatásukban, és magasabb fokú iskolai összetartozás érzetet tanúsítanak. Ezért a diákok által az iskolában tanártól kapott támogatás fontos tényezőnek tűnik a fiatalok megóvásában az iskola korai elhagyása ellen.

Azok az iskolák, amelyek a pozitív és támogató iskolai légkör kialakításának erősítésébe, valamint a kortárs áldozattá válás kezelésébe fektetnek be, sikeresebben elősegítik az iskolai szerepvállalást. Sőt, a diákok, akik erőszakot tapasztalnak társaiktól, valódi kockázatnak vannak kitéve az iskola elhagyása miatt.

11. Iskolai sikertelenség

Valamennyi európai állam közös célja, hogy reagáljon a versenyképes és folyamatosan változó nemzetközi gazdasági környezetre. Ebben az összefüggésben az európai társadalmak aktívan arra törekszenek, hogy „tudás és tanulás társadalmává” váljanak azáltal, hogy polgáraiknak megfelelő és minőségi oktatást nyújtanak. Nemzetközi és nemzeti szinten az átfogóbb oktatás és képzés az egyéni fejlődéshez, az összetartáshoz, a szakmai és személyes integrációhoz való hozzájáruláson túl mindenki számára pénzügyi biztonságot nyújt.

Az európai szintű korai iskolaelhagyás kapcsán az „Oktatás és képzés 2020” stratégiai keret számos oktatási és képzési célt javasol a tagállamoknak. E célok egyike a korai iskolaelhagyás elleni küzdelem, és célja, hogy 2030-ig 10% alá csökkenjen. Minden uniós tagállam átfogó stratégia megvalósítását tűzte ki célul a korai iskolaelhagyás csökkentése érdekében. Ennek a stratégiának tartalmaznia kell konkrét, világos és mérhető célokat és referenciaértékeket az egyes oktatási szintek és korcsoportok számára, valamint a megvalósítás ütemezését és a monitoring eszközöket.

A stratégiai politikai keretrendszer szerint a korai iskolaelhagyás közvetlenül kapcsolódik az alacsonyabb társadalmi kohézióhoz, mivel az iskolaelhagyók a következőkhöz kapcsolódnak:

- nagyobb a munkanélküliség kockázata,
- alacsonyabb jövedelem
- nehezebb karrierfejlesztés
- nagyobb a bűnözés esélye,
- társadalmi marginalizáció.

A fentiek azonnali prioritásként javasolják:

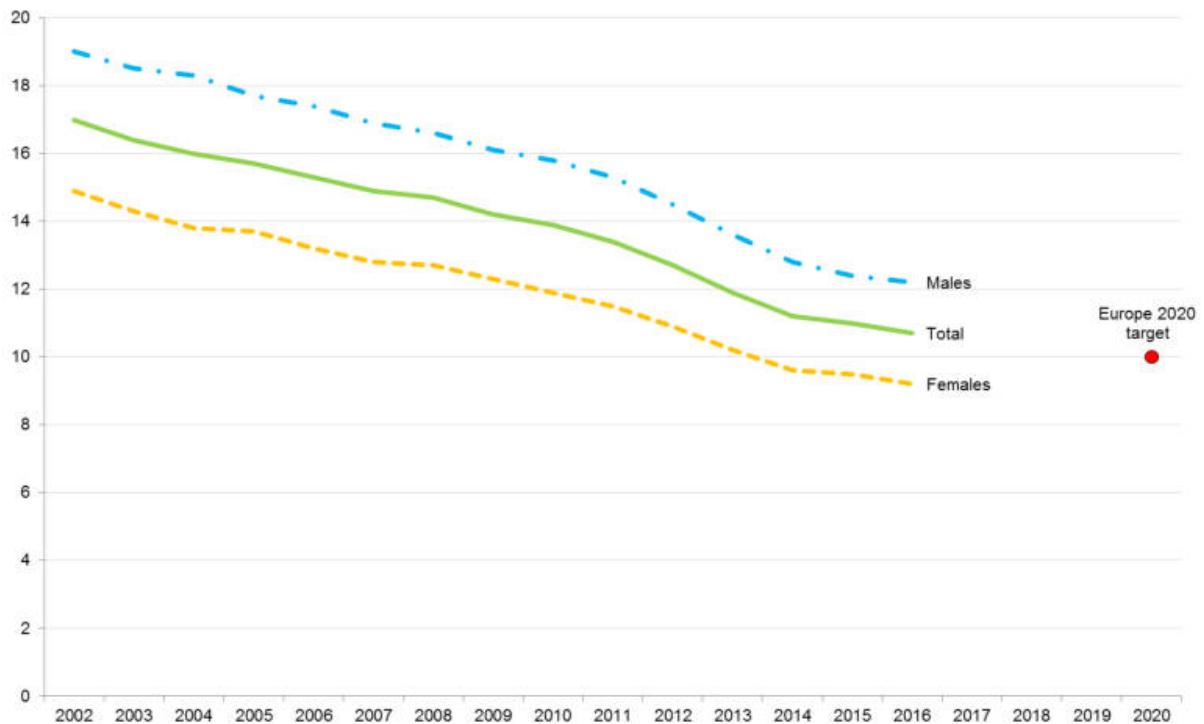
- a korai iskolaelhagyók nyilvántartása
- az oktatás folytatása mindenki számára

Az iskolát elhagyó fiatalok európai átlagcélja 10% 2020-ig.

Statisztikák:

Korai iskolaelhagyók az EU-ban és régióiban

Share of early leavers from education and training in the EU (%)

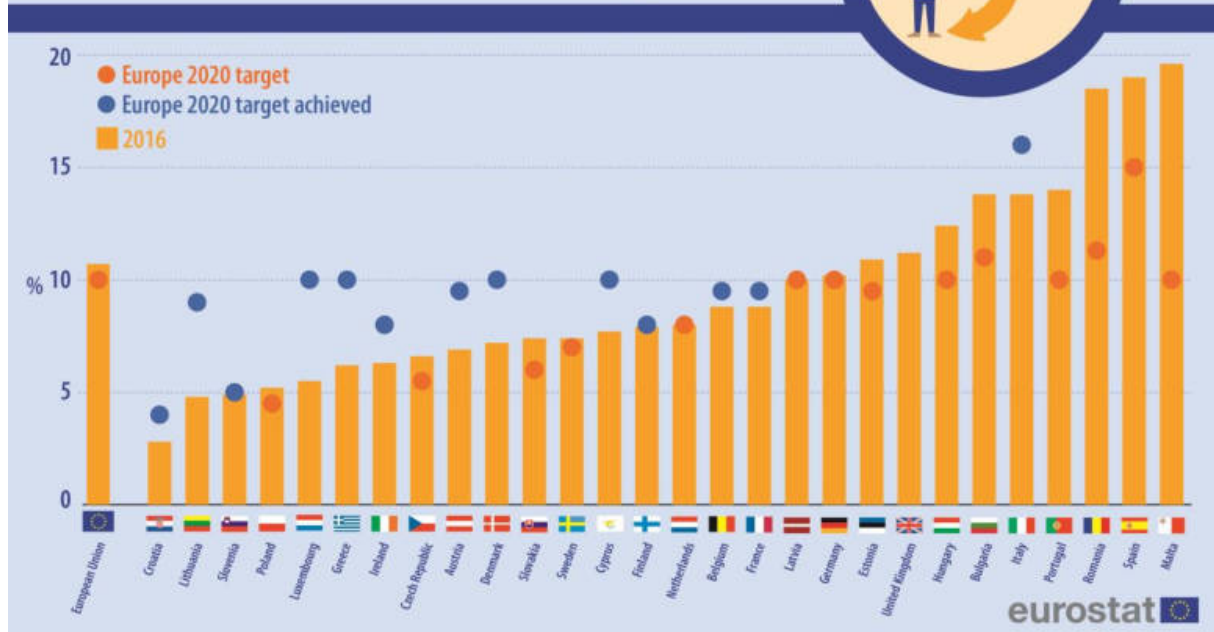

ec.europa.eu/eurostat

Az oktatásból és képzésből kikerülők (18–24 évesek) - köznyelven „korai iskolaelhagyók” - aránya az elmúlt években az Európai Unióban (EU) folyamatosan csökkent, a 2002. évi 17,0% -ról 2016-ra 10,7% -ra. Kevesebb fiatal nő (9,2% 2016-ban) korán hagyja el az oktatást és a képzést, mint a fiatal férfiak (12,2%). Az Európa 2020 célja az, hogy az EU-ban a korai iskolaelhagyók aránya 2020-ra 10% alá csökkenjen.

Early leavers from education and training in the EU Member States

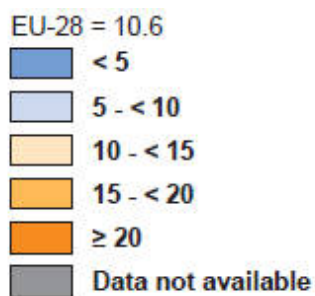
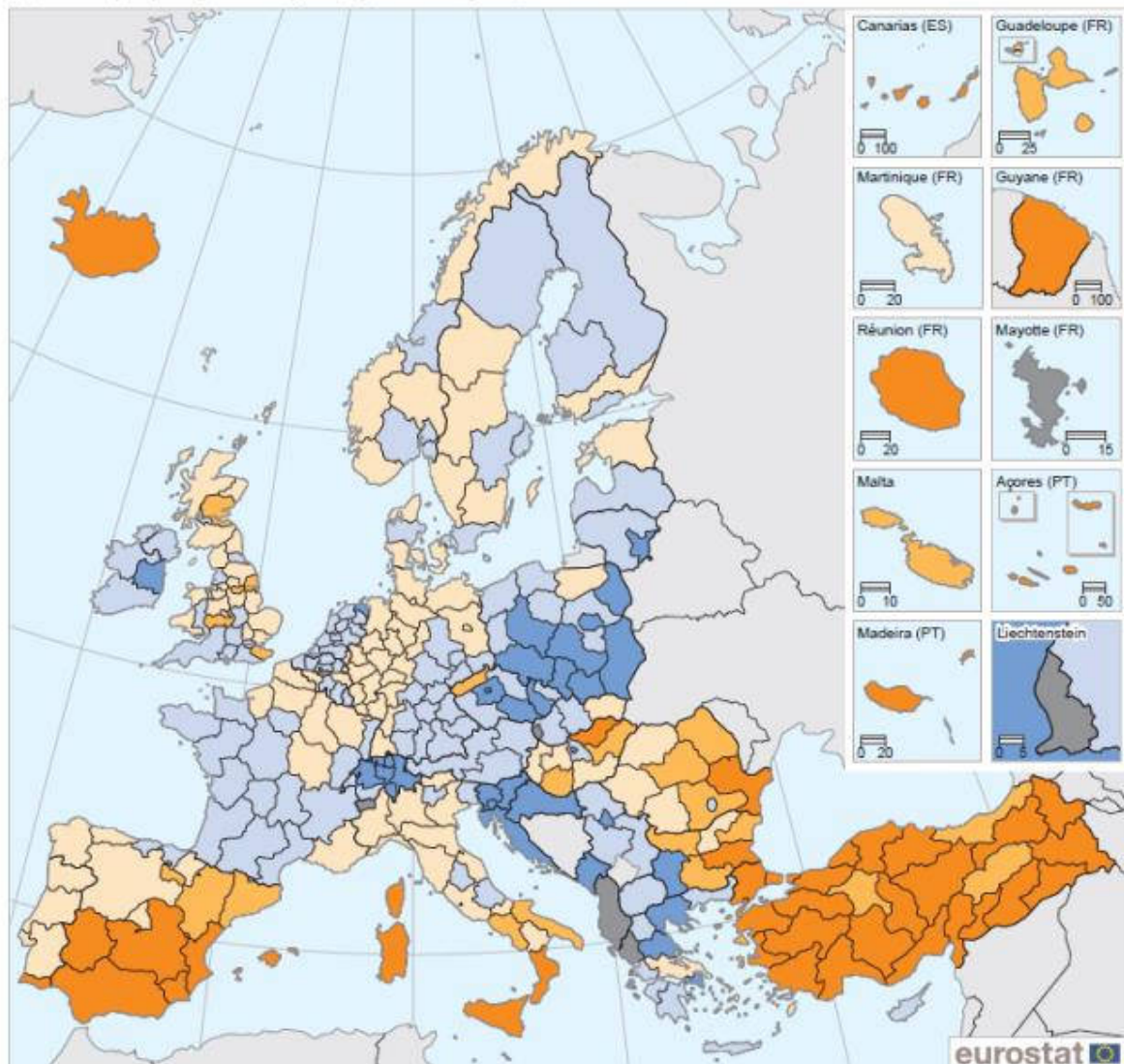
(% of those aged 18-24 with at most lower secondary education and who were not in further education or training)

Az oktatásból és képzésből korán elhagyók mutatóját a 18-24 év közötti, legfeljebb alsó középfokú végzettséggel rendelkező és a felmérést megelőző négy hét alatt nem végzett (formális vagy nem formális) oktatásban vagy képzésben részt vevő népesség százalékos arányának tekintik. . A „legfeljebb alsó középfokú oktatás” az ISCED (Nemzetközi Oktatási Osztályozás) 2011. évi 0–2. szintre utal.

A korai iskolaelhagyók 2018-ban, régiók szerint
18-24 éves korosztály

Map 4.3: Early leavers from education and training, 2018
 (% share of people aged 18-24 years, by NUTS 2 regions)

Sem a foglalkoztatott, sem az oktatásban vagy a képzésben részt vevő fiatalok 2018-ban, régióként
 18-24 éves korosztály

A táblázat lekérése 2020 októberében történt az Eurostatnál

Az oktatásból és a képzésből korán elhagyók nemek és munkakörök szerint
[edat_ifse_14]

18–24 éves kor. Európai Unió - 28 ország

Total

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
EU	13,9	13,4	12,7	11,9	11,2	11,0	10,7	10,5	10,5	10,3
Greece	13,5	12,9	11,3	10,1	9,0	7,9	6,2	6,0	4,7	4,1
Italy	18,6	17,8	17,3	16,8	15,0	14,7	13,8	14,0	14,5	13,5
Hungary	10,8	11,4	11,8	11,9	11,4	11,6	12,4	12,5	12,5	11,8

Férfiak

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
EU	15,8	15,3	14,5	13,6	12,7	12,4	12,2	12,1	12,1	11,9
Greece	16,4	15,9	13,7	12,7	11,5	9,4	7,1	7,1	5,7	4,9
Italy	21,8	20,6	20,2	20,0	17,7	17,5	16,1	16,6	16,5	15,4
Hungary	11,5	12,3	12,3	12,5	12,5	12,0	12,9	12,0	12,6	12,7

Nők

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
EU	11,9	11,5	10,9	10,2	9,6	9,5	9,2	8,9	8,8	8,6
Greece	10,6	10,0	8,9	7,5	6,6	6,4	5,3	4,9	3,6	3,2
Italy	15,3	14,9	14,3	13,6	12,2	11,8	11,3	11,2	12,3	11,5
Hungary	10,1	10,6	11,2	11,4	10,3	11,2	11,8	13,0	12,3	10,9

Online

data

at

http://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=edat_ifse_14&lang=en

Az oktatásból és képzésből korán elhagyók nemek és régiók szerint

18–24 éves kor. Európai Unió - 28 ország

Total

	2015	2016	2017	2018	2019
EU	11,0	10,7	10,5	10,5	10,3
Greece	7,9	6,2	6,0	4,7	4,1
Greece Notio Aigaio	10,4	10,7	11,8	10,1	11,2
Italy	14,7	13,8	14,0	14,5	13,5
Italy Calabria	16,1	15,7	16,3	20,3	19,0
Hungary	11,6	12,4	12,5	12,5	11,8
Hungary Észak-Alföld	13,7	15,1	14,2	16,4	16,3

Males

	2015	2016	2017	2018	2019
EU	12,4	12,2	12,1	12,1	11,9
Greece	9,4	7,1	7,1	5,7	4,9
Notio Aigaio	14,6	11,2	12,4	12,6	13,2
Italy	17,5	16,1	16,6	16,5	15,4
Calabria	17,9	17,7	21,8	25,5	21,2
Hungary	12,0	12,9	12,0	12,6	12,7
Észak-Alföld	15,3	16,6	14,3	15,7	15,5

Females

	2015	2016	2017	2018	2019
EU	9,5	9,2	8,9	8,8	8,6
Greece	6,4	5,3	4,9	3,6	3,2
Greece Notio Aigaio	12,8	12,1	11,8	11	8,7
Italy	11,8	11,3	11,2	12,3	11,5
Italy Calabria	14,1	13,5	10,4	14,7	16,6
Hungary	11,2	11,8	13,0	12,3	10,9
Hungary Észak-Alföld	11,9	13,6	14,2	17,2	17,2

Online

data

at

https://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=edat_lfse_16&lang=en

Korai iskolaelhagyók az oktatásból és képzésből nemek és az urbanizáció mértéke szerint [edat_lfse_30]

18–24 éves kor. Európai Unió - 28 ország

Total

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
EU	13,9	13,4	12,7	11,9	11,2	11,0	10,7	10,5	10,5	10,3
Greece	13,5	12,9	11,3	10,1	9,0	7,9	6,2	6,0	4,7	4,1
Italy	18,6	17,8	17,3	16,8	15,0	14,7	13,8	14,0	14,5	13,5
Hungary	10,8	11,4	11,8	11,9	11,4	11,6	12,4	12,5	12,5	11,8

Nagyvárosok

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
EU	13,0	12,7	11,7	10,7	10,0	9,8	9,6	9,5	9,7	9,4
Greece	8,8	9,1	7,8	5,5	5,0	4,7	3,5	3,8	3,0	3,2
Italy	18,3	17,8	17,8	16,7	14,7	14,8	14,8	14,4	15,0	13,5
Hungary	6,3	8,1	7,0	5,7	5,7	6,7	7,3	6,8	6,2	3,8

Városok és külvárosok

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
EU	14,4	13,7	13,1	12,5	11,9	11,5	11,3	11,6	11,3	11,3
Greece	13,0	9,9	11,6	11,4	10,4	9,4	7,4	6,1	5,0	3,7
Italy	18,7	17,8	16,8	16,9	15,1	14,3	13,1	13,9	13,9	12,9
Hungary	9,7	10,2	10,3	11,3	10,5	10,4	10,3	11,7	12,1	12,2

Vidék

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
EU	15,2	14,6	13,9	13,2	12,4	12,2	11,9	11,0	10,9	10,6

Greece	20,0	19,1	18,0	17,5	15,9	13,3	10,4	11,2	8,0	7,3
Italy	19,3	18,3	17,7	17,1	15,4	15,2	13,6	13,6	14,8	14,6
Hungary	14,3	14,2	16,7	17,2	16,3	15,9	17,7	17,9	18,4	18,1

Online data at

https://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=edat_lfse_30&lang=en

Korai iskolaelhagyók az oktatásból és képzésből nem és születési ország szerint
[edat_lfse_02]

18–24 éves kor. Európai Unió - 28 ország

Külföldön születettek

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019
	25,6	24,8	24,2	21,9	20,2	19,5	19,8	19,3	20,1	19,9
Greece	43,1	44,5	41,4	35,7	27,8	24,1	18,1	16,9	17,9	26,9
Italy	40,7	39,6	38,9	34,3	32,6	31,3	30,0	30,1	35,2	32,3
Hungary	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:

Online data at

https://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/show.do?dataset=edat_lfse_02&lang=en

Összehasonlító statisztikák, EU-országok

Figure 16 – Early leavers from education and training by sex, country of birth and degree of urbanisation, 2019 [%]

	Total	Men	Women	Native-born	Foreign-born	Cities	Towns and suburbs	Rural areas
EU-27	10.2	11.9	8.4	8.9	22.2	9.1	11.2	10.7
BE	8.4	10.5	6.2	7.3	15.7	11.1	7.2	6.3
BG	13.9	14.5	13.3	14.0	:	8.5	13.8	24.5
CZ	6.7	6.6	6.8	6.7	8.3	5.8	7.9	6.4
DK	9.9	12.1	7.6	9.7	13.1	7.2	11.4	12.3
DE	10.3	11.8	8.8	8.1	24.2	10.3	11.1	9.0
EE	9.8	12.7	6.9	9.6	:	6.6	14.3	12.3
IE	5.1	5.9	4.3	5.3	4.2	3.7	6.9	5.4
EL	4.1	4.9	3.2	2.9	26.9	3.2	3.7	7.3
ES	17.3	21.4	13.0	14.4	31.1	15.3	19.5	19.6
FR	8.2	9.6	6.9	7.8	13.4	8.0	9.2	8.0
HR	3.0	3.1	3.0	3.1	:	1.9	1.8	4.9
IT	13.5	15.4	11.5	11.3	32.3	13.5	12.9	14.6
CY	9.2	11.1	7.5	4.8	23.3	9.9	9.3	7.0
LV	8.7	10.5	6.8	8.8	:	3.9	13.1	11.1
LT	4.0	5.1	2.8	4.0	:	2.3	6.9	4.9
LU	7.2	8.9	5.5	6.8	8.1	:	10.0	4.6
HU	11.8	12.7	10.9	11.9	:	3.8	12.2	18.1
MT	16.7	18.3	14.8	15.4	27.0	20.7	12.6	:
NL	7.5	9.5	5.5	7.2	11.6	7	8.3	8.9
AT	7.8	9.5	6.1	5.7	19.2	11.7	7.6	4.4
PL	5.2	6.7	3.6	5.2	:	4.0	6.3	5.6
PT	10.6	13.7	7.4	10.3	14.4	9.1	11.8	11.7
RO	15.3	14.9	15.8	15.4	:	4.3	15.7	22.4
SI	4.6	5.2	3.8	4.0	11.6	3.4	5.1	4.7
SK	8.3	8.8	7.9	8.3	:	:	11.7	7.9
FI	7.3	8.5	6.0	7.0	11.5	5.2	9.7	8.7
SE	6.5	7.4	5.5	4.6	13.6	4.6	7.3	8.4

Source: Eurostat, EU Labour Force Survey 2019. Online data code: [edat_lfse_14], [edat_lfse_02] and [edat_lfse_30].

Note: The ELET data by sex and labour market status has low reliability in 2019 for HR. The ELET data by sex and country of birth has low reliability in 2019 for CZ, DK, EE, HR, LV, HU, PL, SL, SK and FI. The ELET data by sex and degree of urbanisation has low reliability in 2019 for HR.

Forrás: Education and Training Monitor 2020 Teaching and learning in a digital age
<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/92c621ce-2494-11eb-9d7e-01aa75ed71a1/language-en>

13. A korai iskolaelhagyással kapcsolatos mutatók

Görögország legfontosabb mutatói

Forrás: Oktatási és képzési monitor 2018

1. Key indicators

		Greece		EU average		
		2014	2017	2014	2017	
Education and training 2020 benchmarks						
Early leavers from education and training (age 18-24)		9.0%	6.0%	11.2%	10.6%	
Tertiary educational attainment (age 30-34)		37.2%	43.7%	37.9%	39.9%	
Early childhood education and care (from age 4 to starting age of compulsory primary education)		76.3% ¹³	79.8% ¹⁶	94.2% ¹³	95.3% ¹⁶	
Proportion of 15 year-olds underachieving in:	Reading	22.6% ¹²	27.3% ¹⁵	17.8% ¹²	19.7% ¹⁵	
	Maths	35.7% ¹²	35.8% ¹⁵	22.1% ¹²	22.2% ¹⁵	
	Science	25.5% ¹²	32.7% ¹⁵	16.6% ¹²	20.6% ¹⁵	
Employment rate of recent graduates by educational attainment (age 20-34 having left education 1-3 years before reference year)	ISCED 3-8 (total)	44.3%	52.0%	76.0%	80.2%	
Adult participation in learning (age 25-64)	ISCED 0-8 (total)	3.2%	4.5%	10.8%	10.9%	
Learning mobility	Degree mobile graduates (ISCED 5-8)	:	11.1% ¹⁶	:	3.1% ¹⁶	
	Credit mobile graduates (ISCED 5-8)	:	2.2% ¹⁶	:	7.6% ¹⁶	
Other contextual indicators						
Education investment	Public expenditure on education as a percentage of GDP	4.3%	4.3% ¹⁶	4.9%	4.7% ¹⁶	
	Expenditure on public and private institutions per student in € PPS	ISCED 1-2	:	: ¹⁵	€6 494 ^d	: ¹⁵
		ISCED 3-4	:	: ¹⁵	€7 741 ^d	: ¹⁵
		ISCED 5-8	:	: ¹⁵	€11 187 ^d	: ¹⁵
Early leavers from education and training (age 18-24)	Native-born	7.3%	5.4%	10.4%	9.6%	
	Foreign-born	27.8%	16.9%	20.2%	19.4%	
Tertiary educational attainment (age 30-34)	Native-born	41.3%	47.1%	38.6%	40.6%	
	Foreign-born	8.4%	11.9%	34.3%	36.3%	
Employment rate of recent graduates by educational attainment (age 20-34 having left education 1-3 years before reference year)	ISCED 3-4	38.8%	44.8%	70.7%	74.1%	
	ISCED 5-8	47.4%	55.8%	80.5%	84.9%	

Sources: Eurostat (see section 10 for more details); OECD (PISA).

Notes: data refer to weighted EU averages, covering different numbers of Member States depending on the source; d = definition differs, 12 = 2012, 13 = 2013, 15 = 2015, 16 = 2016.

On credit graduate mobility, the EU average is calculated by DG EAC on the available countries; on degree graduate mobility, the EU average is calculated by JRC over Eurostat and OECD data.

Further information can be found in the relevant section of Volume 1 (ec.europa.eu/education/monitor).

Olaszország legfontosabb mutatói

Forrás: Oktatási és képzési monitor 2018

1. Key indicators

			Italy		EU average	
			2014	2017	2014	2017
Education and training 2020 benchmarks						
Early leavers from education and training (age 18-24)			15.0%	14.0%	11.2%	10.6%
Tertiary educational attainment (age 30-34)			23.9%	26.9%	37.9%	39.9%
Early childhood education and care (from age 4 to starting age of compulsory primary education)			96.5% ¹³	96.1% ¹⁶	94.2% ¹³	95.3% ¹⁶
Proportion of 15 year-olds underachieving in:	Reading		19.5% ¹²	21.0% ¹⁵	17.8% ¹²	19.7% ¹⁵
	Maths		24.7% ¹²	23.3% ¹⁵	22.1% ¹²	22.2% ¹⁵
	Science		18.7% ¹²	23.2% ¹⁵	16.6% ¹²	20.6% ¹⁵
Employment rate of recent graduates by educational attainment (age 20-34 having left education 1-3 years before reference year)	ISCED 3-8 (total)		45.0%	55.2%	76.0%	80.2%
Adult participation in learning (age 25-64)	ISCED 0-8 (total)		8.1%	7.9%	10.8%	10.9%
Learning mobility	Degree mobile graduates (ISCED 5-8)		:	3.3% ¹⁶	:	3.1% ¹⁶
	Credit mobile graduates (ISCED 5-8)		:	7.8% ¹⁶	:	7.6% ¹⁶
Other contextual indicators						
Education investment	Public expenditure on education as a percentage of GDP		4.0%	3.9% ¹⁶	4.9%	4.7% ¹⁶
	Expenditure on public and private institutions per student in € PPS	ISCED 1-2	€6 226	€6 667 ¹⁵	€6 494 ^d	:
		ISCED 3-4	€6 797 ^d	:	€7 741 ^d	:
ISCED 5-8		€8 451	€8 583 ¹⁵	€11 187 ^d	:	
Early leavers from education and training (age 18-24)	Native-born		13.0%	12.0%	10.4%	9.6%
	Foreign-born		32.6%	30.1%	20.2%	19.4%
Tertiary educational attainment (age 30-34)	Native-born		26.7%	30.6%	38.6%	40.6%
	Foreign-born		12.8%	12.8%	34.3%	36.3%
Employment rate of recent graduates by educational attainment (age 20-34 having left education 1-3 years before reference year)	ISCED 3-4		38.3%	48.4%	70.7%	74.1%
	ISCED 5-8		52.9%	62.7%	80.5%	84.9%

Sources: Eurostat (see section 10 for more details); OECD (PISA).

Notes: data refer to weighted EU averages, covering different numbers of Member States depending on the source;

d = definition differs, 12 = 2012, 13 = 2013, 15 = 2015, 16 = 2016.

On credit graduate mobility, the EU average is calculated by DG EAC on the available countries; on degree graduate mobility, the EU average is calculated by JRC over Eurostat and OECD data.

Further information can be found in the relevant section of Volume 1 (ec.europa.eu/education/monitor).

Magyarország legfontosabb mutatói

Forrás: Oktatási és képzési monitor 2018

14. Ajánlások a korai iskolaelhagyáshoz (uniós és nemzeti szinten)

Munkacsoport ajánlása: „Az iskolai lemorzsolódás csökkentésére irányuló politikákról szóló 2011. évi tanácsi ajánlás végrehajtásának értékelése”

1. Gondoskodjon arról, hogy az iskolai lemorzsolódás elleni stratégiák vagy intézkedések elegendő figyelmet fordítsanak a megelőzésre és a beavatkozásra, valamint a kompenzációra. A problémák proaktív kezelése a figyelmeztető jelek megjelenése előtt - vagy amint megjelenik - elkerüli a problémák fokozódását, és elkerülheti az oktatási rendszer teljes elszakadását, amiből sokkal nehezebb visszatérni. Sok országban sokkal nagyobb hangsúlyt kell fektetni az iskolák és oktatási körzetek antiszegregációs politikáira, valamint rugalmasabb és egyénre szabottabb utak és intézkedések kidolgozására a jólét érdekében. A „prevenciós” politikákból minden tanuló profitálhat, nemcsak az iskolai lemorzsolódás által leginkább veszélyeztetett csoportok.

2. Célzott kutatások bizonyítékai alapján politikákat kell kidolgozni bizonyos csoportok - például újonnan érkezett migránsok (minden korosztályból), különböző korosztályú tanulók, fiatal férfiak, vidéken élő vagy hátrányos helyzetűek - sajátos igényeinek kielégítésére. mentálhigiénés problémákkal, beleértve a traumát is. Nagyobb hangsúlyt kell fektetni azokra is, akiknek összetett szükségletei vannak (pl. Mentálhigiénés problémákkal küzdő gyermekek, gondozott gyermekek, börtönben lévő szülővel rendelkező gyermekek, családon belüli erőszak áldozatai). Anélkül, hogy a politikát a legnagyobb hátrányokkal szembesülőkhez igazítanák, az iskolai lemorzsolódás megközelítése nem lehet sikeres.

3. A lemorzsolódás sokoldalú dimenziójának kezelése érdekében könnyítse meg és mozdítsa elő a stratégiai és ágazatközi párbeszédet a politikai döntéshozók között a különböző területeken (pl. Oktatás, egészségügy, foglalkoztatás, igazságszolgáltatás, migráció) mind nemzeti szinten (minisztériumokban), mind pedig a minisztériumban. uniós szinten (az Európai Bizottság főigazgatóságai között, de bevonva más érintett szereplőket is, például az uniós szociális partnereket vagy az uniós szintű nem kormányzati szervezeteket).

4. A hatékonyság érdekében a politikaalkotásnak ki kell terjednie más kulcsfontosságú érdekelt felek - például a marginalizálódott szülők, a tanulók, a migráns közösségek és a nem kormányzati szervezetek - véleményére.

5. Egy egész közösségre kiterjedő, területalapú megközelítést érdemes további megfontolásokra szakpolitikai, gyakorlati és kutatási szinten. A közösségi egész életen át tartó tanulás központjainak, a multidiszciplináris csapatokkal, mint egyablakos

ügyintézésnek egy közös helyszínen ígéretes példái összekapcsolhatók az Ifjúsági Garancia jövőbeni dimenziójával is, integrálva azt az összeakadással összpontosítva, a közösségi tájékoztatás kombinált stratégiai megközelítésének részeként.

6. Az iskolai lemorzsolódás leküzdésére irányuló politikákat tovább kell integrálni a megfélemlítés, valamint a mentális egészség és jólét, beleértve a traumákat is.

7. A szakpolitika nem foglalkozik eléggé a korábbi tanulás érvényesítésével / elismerésével, ami különös hatással van a migránsokra. Újabb és hatékonyabb rendszereket kell létrehozni az újonnan érkezett migránsok és menekültek sikeres integrációjának megkönnyítése érdekében.

8. Jelentős lehetőség nyílik a művészet és a kultúra, valamint az egyéb tanterven kívüli tevékenységek stratégiai kiaknázására az iskolaelhagyás leküzdése érdekében.

9. Az iskolai lemorzsolódás csökkentésének lehetőségei a béke, a stabilitás és a társadalmi összetartás fokozásában, ideértve a migránsok és menekültek sikeres és fenntartható integrációját is, nem ismerhetők el világosan a politikai folyamatokban vagy a dokumentumokban.

10. Világos menetrend van az ITE (Alapvető Tanárképzés) reformjára, hogy az iskolai lemorzsolódás - és a társadalmi befogadás tágabb értelemben - a tanárok és más iskolavezetők osztálytermi felkészítésének középpontjába kerüljön, többek között fokozottabb elismeréssel a tanári tanárok gyakorlati elhelyezkedése a magas szegénység területein, valamint a tanítók kapcsolati és kulturális kompetenciái (pl. konfliktusmegoldási készségek, a sokszínű, kulturálisan értelmes anyagok integrálása az órákba). Nagyobb hangsúlyt kell fektetni a tanítás dimenzióira is, amelyek befolyásolhatják az iskolai lemorzsolódást a CPD-ben (folyamatos szakmai fejlődés), ideértve a jelenség tudatosítását és a figyelmeztető jelek korai észlelését. A mai napig ezt a kérdést - összhangban azzal, hogy az egyetemeken oktatáskutatásában nem foglalkoznak az iskolai lemorzsolódással - a tanárképzésben viszonylag elhanyagolták.

Ezenkívül a korai iskolaelhagyással foglalkozó tematikus munkacsoport munkája alapján a következő kulcsfontosságú politikai üzenetek meghatározzák az iskolai lemorzsolódás elleni sikeres politikák kritikus feltételeit.

1. Biztosítson hosszú távú politikai és pénzügyi elkötelezettséget a lemorzsolódás csökkentése iránt, és tartsa azt a politikai napirenden.
2. Gondoskodjon arról, hogy a gyermekek és a fiatalok álljanak az iskolai lemorzsolódás csökkentését célzó politikák középpontjában. Gondoskodjon arról, hogy véleményüket figyelembe vegyék az ilyen politikák kidolgozása és végrehajtása során.
3. Fenntartható nemzeti stratégia kidolgozása és végrehajtása az iskolaelhagyás csökkentése érdekében. Ennek a stratégiának ki kell terjednie az oktatás és a képzés minden szintjére, és ki kell terjednie a megelőző, beavatkozási és kompenzációs intézkedések megfelelő keverékére.
4. Fektessen be az iskolai lemorzsolódás tudásbázisába, a pontos adatok és információk rendszeres és időben történő gyűjtése révén. Gondoskodjon arról, hogy az iskolai lemorzsolódásról szóló adatok és információk hozzáférhetőek és hatékonyan legyenek felhasználva a szakpolitikák kidolgozásában. Gondoskodjon arról, hogy az iskolai lemorzsolódás mérésének figyelemmel kísérése és értékelése irányítsa a szakpolitika fejlődését.

5. Biztosítani kell, hogy a szakpolitikák kidolgozása és végrehajtása a nemzeti, regionális / helyi hatóságok és az érdekelt felek, valamint a különböző politikák közötti erős, hosszú távú együttműködésen alapuljon, például koordináló testület létrehozásával.

6. Távolítsa el azokat az akadályokat az iskolai oktatási rendszeren belül, amelyek akadályozhatják a fiatalokat a középiskolai végzettség megszerzésében. Biztosítsa a zökkenőmentes átmenetet az oktatás különböző szintjei között. Biztosítani kell az egész életen át tartó magas színvonalú oktatáshoz való hozzáférést (ideértve a kisgyermekkorú nevelést és gondozást), valamint a magas színvonalú szakképzés (VET) biztosítását.

7. Támogassa az iskolákat olyan kedvező és támogató tanulási környezet kialakításában, amely az egyes tanulók igényeire összpontosít. Olyan tanterv előmozdítása, amely releváns és vonzó.

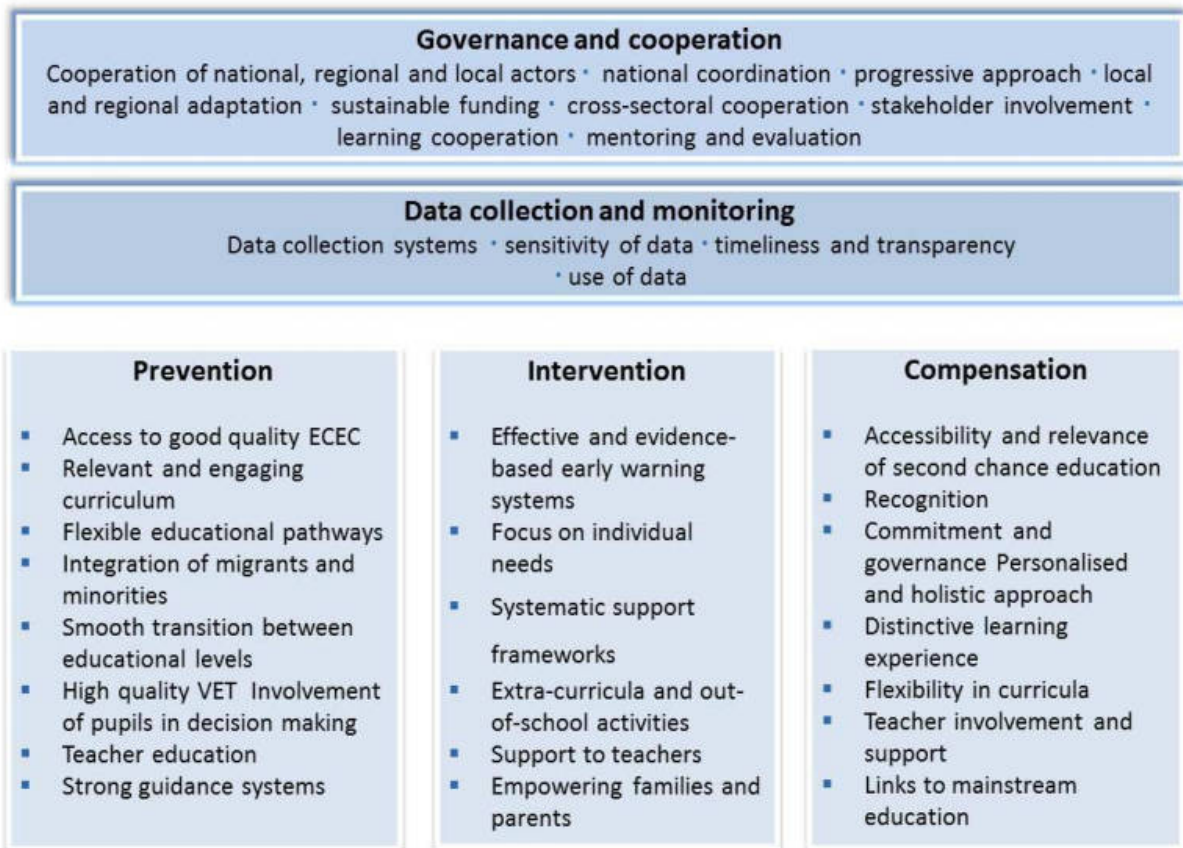
8. Támogassa és támogassa az iskolák több szakmában dolgozó csoportját az iskolaelhagyás megszüntetése érdekében.

9. Támogassa az iskolák, a helyi közösségek, a szülők és a tanulók közötti együttműködést az iskola fejlesztésében és az iskolai lemorzsolódás csökkentését célzó kezdeményezésekben. Támogassa az összes érdekelt fél elkötelezettségét az iskolai lemorzsolódás csökkentésére irányuló helyi erőfeszítések iránt, beleértve a helyi vállalkozásokat is.

10. Az iskolai lemorzsolódás jobb megértésének elősegítése az alapképzésben és a folyamatos szakmai fejlődés minden iskolai személyzet, különösen a tanárok számára. Lehetővé teszi az alkalmazottak számára, hogy befogadó és individualizált módon differenciált tanulási támogatást nyújtsanak a tanulók számára.

15. Ajánlások a korai iskolaelhagyáshoz (uniós és nemzeti szinten)

A korai iskolaelhagyással foglalkozó tematikus munkacsoport intézkedései az iskolai lemorzsolódás ellen.

Nemzeti szintű intézkedések

Kormányzás

A korai iskolaelhagyás hosszú távú választ igényel, tartós politikai és pénzügyi elkötelezettséggel, valamint az összes kulcsszereplő határozott vezetésével. Ez magában foglalja a döntéshozókat, az oktatási hatóságokat, valamint a szülőket, a tanulókat, a tanárokat és őket képviselő szövetségeket.

A koherens, rendszerszintű és összehangolt megközelítés, a bevált gyakorlatok cseréje és az erőforrások hatékony felhasználása érdekében nemzeti stratégiára van szükség a lemorzsolódás csökkentésére. Erős koordinációt és együttműködést igényel a nemzeti, regionális és helyi szereplők között. Az ország szerkezetétől függően a nemzeti, regionális és helyi szereplők különböző szerepet töltenek be. Az átfogó stratégián belül más felelősséggel tartoznak. A fenntartható és átfogó stratégia fontos elemei a következők:

Koordináló testület: Egy olyan koordináló testület, mint például az Oktatási Minisztérium részlegek közötti kapcsolatokkal rendelkező külön egysége vagy egy külön ügynökség támogathatja az együttműködést nemzeti szinten, és együttműködhet a minisztériumokkal / intézményekkel a kapcsolódó szakpolitikai területeken (pl. Oktatás, gazdaság, foglalkoztatás), ifjúsági, egészségügyi, jóléti és szociálpolitika). Megkönnyítheti az érdekelt felekkel való együttműködést, de elősegítheti a tudatosság növelését és a hosszú távú politikai elkötelezettség biztosítását az iskolaelhagyás miatt. Feladata lehet a szakpolitika kidolgozása, az iskolai lemorzsolódás mérésének nyomon követése és értékelése nemzeti szinten, valamint a bevált gyakorlatok terjesztése.

- Progresszív megközelítés: Az iskolai lemorzsolódás hosszú távú nemzeti stratégiájának rugalmasnak és rugalmasnak kell lennie. Lehetővé kell tennie a (változó) prioritások és intézkedések felülvizsgálatát és módosítását, ha szükséges. A makrogazdasági és társadalmi körülmények megváltoztathatják és befolyásolhatják a fiatalok döntéseit és motivációját, hogy folytassák továbbképzésüket. A tapasztalatok azt is mutatják, hogy az iskolai lemorzsolódás csökkentése egyre nagyobb kihívást jelent, mivel csökken a korai iskolaelhagyók száma, és összetettebb és célzottabb megoldásokat igényel az oktatástól és a képzettségtől leginkább elidegenített fiatalok megsegítésére.

Helyi és regionális alkalmazkodás: A nemzeti stratégiáknak lehetővé kell tenniük a helyi és regionális fejlesztéseket és adaptációkat. A kezdeményezéseknek és az intézkedéseknek reagálniuk kell a konkrét helyi és regionális igényekre a legnagyobb hatás elérése érdekében. A helyi önkormányzatok szerepe az iskolai lemorzsolódás politikájának kidolgozásában és végrehajtásában kulcsfontosságú. Általában jól tájékozottak a környékükön élő fiatalok helyzetéről, felelősek a legrelevánsabb szolgáltatások nyújtásáért, és a legjobb helyzetben vannak a különböző szolgáltatók és gyakorlók közötti együttműködés megkönnyítésére. Az iskoláknak és a helyi érdekelt feleknek autonómiára van szükségük ahhoz, hogy a helyi szereplőkkel azonosítsák és kidolgozzák a helyi megoldásokat. Egyensúlyt kell teremteni az alulról felfelé és a fentről lefelé irányuló megközelítés, valamint az egyetemes válasz és a célzottabb beavatkozások szükségessége között.

- Tudatosságnövelés és képzés: A politikai döntéshozók és az érdekelttek tartós politikai elkötelezettségének biztosítása érdekében fontos, hogy tájékoztatást és képzést nyújtsunk az iskolaelhagyásról. Fontos emelni a tudatosságot azok körében, akik az iskolai lemorzsolódás veszélyének kitett fiatalokkal dolgoznak.
- Fenntartható finanszírozás: A hosszú távú beavatkozásoknak időre van szükségük az eredmények eléréséhez, de hatékonyabb és tartósabb hatásokat eredményeznek, mint a rövid távú, töredezett kezdeményezések. Ez néhány ország számára kihívást jelenthet. Egyes tagállamokban az iskolai lemorzsolódás elleni átfogó stratégia elfogadása és végrehajtása versenyben állhat más politikai prioritásokkal a gazdasági megszorítások idején. Az országoknak intelligens finanszírozási mechanizmusokat kell kidolgozniuk, és meg kell erősíteniük az oktatási és képzési szektoron kívüli érintett szereplők (köztük a magánszektor) szerepét.

Monitoring és értékelés: A szakiskolai lemorzsolódás csökkentésére irányuló szakpolitikák és intézkedések folyamatos nyomon követése és értékelése elengedhetetlen a szakpolitika-fejlesztés irányításához. A szolgáltatások / támogatás rendszerszintű nyomon követése kívánatos a szisztematikus, nem pedig az eseti jelentések biztosítása érdekében. A nyomon követés és az értékelés lehetővé teszi az összehasonlítást a régiók és a helyi hatóságok között, és elősegítheti a bevált gyakorlatok cseréjét.

Ágazatok közötti együttműködés

A lemorzsolódás csökkentéséhez az érintettek aktív részvételére és együttműködésére van szükség nemzeti, regionális, helyi és iskolai szinten. Ez magában foglalja a tanárokat, a szülőket, a tanulókat és az őket képviselő egyesületeket, valamint tanácsadó központokat, szakszervezeteket, munkaadókat és más szakértőket, például szociális munkásokat vagy iskolapszichológusokat. Az olyan szakpolitikai területek kulcsfontosságú képviselőinek, mint a foglalkoztatás, az ifjúság, az egészségügy, a jólét és a szociálpolitika, a kezdetektől fogva kollektív megközelítésbe kell bevonni az iskolaelhagyás csökkentését. Minden érdekelt fél és minden szakpolitikai terület értékes és eltérő perspektívát kínál az iskolaelhagyás folyamatainak megértésében. Mindegyikük fontos szerepet játszik a megoldások meghatározásában és a szakértelem felkínálásában az iskolaelhagyáshoz vezető különböző tényezők kezelésére. Az együttműködés különösen fontos a második esély oktatásában, ahol a tanulók gyakran több problémával szembesülnek, és átfogó támogatást igényelnek.

Az együttműködés különböző formákat ölthet nemzeti, regionális, helyi vagy iskolai szinten. Ez az ország adminisztratív struktúrájától és oktatási és képzési rendszerétől függ. Felöllelheti a csapatmunka, a hálózatépítés, az ügynökségek közötti vagy az intézményközi együttműködés és a több ügynökségre adott válaszok különböző formáit. Az együttműködés különböző formáinak ki kell egészíteniük és támogatniuk kell egymást, és figyelemmel kell kísérni azok fejlődését és sikerét. A koordináló testület támogathatja a helyi és regionális együttműködés fejlesztését, útmutatást adhat a helyi és regionális szereplők számára, és megkönnyítheti az együttműködést az érdekelt felekkel. A helyi vagy iskolai szintű együttműködés általában könnyebben megvalósítható, ha kapcsolódó nemzeti politikák támogatják, amelyben a kormányok megkönnyítik az ágazatok közötti munkát, és összehangolják a különböző szakpolitikai területek nemzeti politikáit.

Az együttműködést be kell építeni a fiatalokkal dolgozó valamennyi szolgálat és érdekelt fél általános munkamódszerébe. Szükség van e szolgáltatások szisztematikus konfigurációjára, ahol a szolgáltatások és a szakmák közötti határok később lebomlanak, és szinergiák alakulnak ki. Ez világos és megosztott célokat, közös nyelvet, a várt eredmények kölcsönös megértését, jó kommunikációt és minden szereplő szerepének és felelősségének egyértelmű meghatározását igényli. Az érdekelték széles körének bevonása és hozzájárulásának megszervezése azonban

kihívást jelenthet. A sikeres és fenntartható együttműködés kialakításához idő kell; a helyi és regionális ágazatok közötti együttműködésnek folyamatos politikai támogatásra van szüksége. Sok országban a szolgáltatások és az érdekelt felek közötti együttműködés még mindig gyenge.

Az iskolai lemorzsolódás összefüggésében a sikeres együttműködés fontos elemei a következők:

- **Ügynökségközi vagy intézményközi megállapodások:** A helyi hatóságoknak és más releváns szolgálatoknak létre kell hozniuk az ágazatok közötti együttműködés szabályait az iskolaelhagyás leküzdése érdekében. További támogatást nyújthatnak a családdal kapcsolatos és olyan társadalmi problémák kezelésében, amelyek a fiatalok korai iskolaelhagyását eredményezik, például ismeretterjesztő megközelítések révén. Az együttműködés történhet intézményközi platformok formájában, vagy a releváns szolgáltatások összefogásával. Támogatni kell a helyi szövetségek megerősítésére irányuló kapacitásépítő programokat az iskolaelhagyás csökkentése érdekében. Az iskolai lemorzsolódással kapcsolatos bevált gyakorlatokat meg kell osztani a helyi közösségek és azon túl is.
- **Az iskolák központi szerepe:** Az együttműködést az iskolákra kell összpontosítani. Meg kell nyitni határaikat, hogy más szakmabelieket (mint csapatokat), például szociális munkásokat, ifjúsági dolgozókat, mentőszolgálat munkatársait, pszichológusokat, nővéreket, beszéd- és nyelvterapeutákat és foglalkozási tanácsadó szakembereket bevonhassanak az iskolaelhagyás csökkentésére. Az iskolákat arra kell ösztönözni, hogy dolgozzanak ki stratégiákat a szülők közötti kommunikáció és a helyi alapú közösségi szolgáltatások javítására az iskolai lemorzsolódás megelőzése érdekében.

A tanulók és a szülők bevonása:

Az iskoláknak és a regionális vagy helyi hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a tanulók és a szülők és képviselőik bevonására a lemorzsolódás csökkentését célzó intézkedések tervezésébe és végrehajtásába. Támogatni kell a szülőket az iskolai oktatásban, erőteljesen ösztönözni kell őket arra, hogy vegyenek részt és felelősek legyenek gyermekeik iskolalátogatásáért és oktatásáért. Az iskoláknak speciális ismeretterjesztő programokat kell kidolgozniuk a kiszolgáltatott

szülők és családok - például alacsony társadalmi-gazdasági vagy alacsony iskolai végzettségűek, egyszülős családok és migráns háttérrel rendelkező szülők - aktív részvételének és képviselőitük ösztönzése érdekében. Lehetővé kell tenni az iskolák számára, hogy hatékonyan bevonják az idejüket és tapasztalataikat kínáló szülőket, tanulókat és helyi szereplőket.

- **Tanulási együttműködés:** A szakmaközi együttműködés megfelelő szakértelmet igényel, amely lehetővé teszi a szakemberek számára, hogy felismerjék mások szakértelmét és együtt dolgozzanak velük. Minden résztvevő számára elérhetővé kell tenni a képzési lehetőségeket, amelyek lehetővé teszik a szakemberek számára, hogy megtanulják a hatékony együttműködést.

Adatgyűjtés és bizonyítékokon alapuló irányelvek

A korai iskolaelhagyás körének és okainak pontos megértésére van szükség az iskolai lemorzsolódás elleni célzott politikák kialakításához és végrehajtásához. Az adat- és információgyűjtésnek ki kell terjednie az oktatás és képzés minden szintjére és típusára, beleértve a magániskolákat, a sajátos nevelési igényű oktatást és a szakképzést. Az olyan fiatalokról szóló adatgyűjtés, amelyek soha nem iratkoztak be az iskolába, bizonyos országokban és régiókban is releváns lehet.

Pontos kvantitatív adatokra van szükség a korai iskolaelhagyók és az iskolai lemorzsolódás által veszélyeztetettek számáról az iskolai lemorzsolódás mértékének becsléséhez. Az adatok széles skálája fontos az iskolaelhagyás és a célzási irányelvek megértése szempontjából. A következő tényezők megértése szükséges:

- az életkor, amikor az oktatás és a képzés megszűnik;
- Az iskolai lemorzsolódás és a tanulás közötti kapcsolatot;
- az iskolai lemorzsolódás különbségei nem, tanulmányi teljesítmény vagy elért iskolai végzettség szerint;
- társadalmi-gazdasági háttér vagy meghatalmazás, például a környezettel kapcsolatos információk;
- A migráns vagy kisebbségi háttér és / vagy a tanuló anyanyelve.

Különös gondot kell fordítani a bizonyítékok gyűjtésének módszerére, amely megvizsgálja az iskolai lemorzsolódás fő okait a különböző tanulócsoportok, iskolák, oktatási és képzési intézmények típusai, helyi hatóságok vagy régiók számára. Ebben

a tekintetben fontos, hogy meghallgassák a fiatalok hangját és perspektíváját, hogy megértsék az iskolai lemorzsolódás okait és a célzott politikák kialakítását. Az egyes tanulókról széles körű adatok gyűjtésekor a felhasználóknak tisztában kell lenniük az adatok érzékenységeivel.

Különböző érdekelt felek együttműködése ajánlott a szükséges adatok és információk típusának, a lehetséges mutatóknak és az adatgyűjtés módszereinek közös megértése érdekében.

A lemorzsolódás elleni adatgyűjtési rendszerek nemzeti vagy regionális szinten: Az iskolai lemorzsolódás terjedelmére és jellemzőire vonatkozó adatok gyűjtése érdekében az országok különböző adatgyűjtési rendszereket alkalmaznak. Ezeket a rendszereket gyakran úgy tervezik, hogy adatokat szolgáltatassanak az oktatási rendszerekről általában, de az iskolai lemorzsolódással kapcsolatban is. A nemzeti hallgatói adatbázisok vagy az egyes hallgatói számokon alapuló országos hallgatói nyilvántartások jó lehetőséget kínálnak az iskolai lemorzsolódás körének pontos mérésére központi szinten. Egyes tagállamok tapasztalatai azt mutatják, hogy az adatgyűjtésért felelős központi szerv segíthet garantálni az adatok pontosságát, érvényességét és megbízhatóságát. A helyi és regionális adatgyűjtési rendszerek megalapozhatják a válaszadást egy régió vagy önkormányzat konkrét helyzetére. Ezeket azonban nem mindig úgy alakítják ki, hogy lehetővé tegyék az összehasonlítást nemzeti szinten. A központosított rendszerek képesek biztosítani az adatfigyelés folyamatosságát a fiatalok mobilitásával kapcsolatban.

- Nagyszabású empirikus tanulmányok az iskolai lemorzsolódásról: Az iskolai lemorzsolódás összefüggéseit és okait feltáró nagyszabású kvantitatív és kvalitatív empirikus tanulmányok fontosak a megalapozott és célzott szakpolitikák kidolgozása szempontjából. Hosszanti irányú tanulmányokra van szükség az oktatással és az iskolaelhagyással kapcsolatos döntések és attitűdök kialakulásának feltárásához. Az ilyen vizsgálatokból származó adatokat európai szinten is össze kell gyűjteni.

- Kis léptékű kvalitatív tanulmányok az iskolai lemorzsolódásról: A kis léptékű kvalitatív tanulmányok fontos adatforrást jelenthetnek az iskolai lemorzsolódás sajátosságainak megértéséhez egy adott környezetben vagy meghatározott tanulócsoportok között. Ezek a tanulmányok fontos lehetőséget kínálnak az oktatásból kikerülő fiatalok

hangjának megragadására. Az iskolai lemorzsolódás pontos, valid és megbízható adatai nem vezetnek automatikusan az adatok jobb felhasználásához a szakpolitikák kidolgozása során. Az iskolai lemorzsolódásról szóló adatoknak és információknak olyan formátumban kell rendelkezésre állniuk, amely támogatja a szakpolitikák kialakítását, a célok kitűzését, az alapok rangsorolását és elosztását, valamint a fejlemények nyomon követését.

Iskolai szintű intézkedések

Megelőzés, beavatkozás, kompenzáció

A lemorzsolódás csökkentésére irányuló átfogó stratégiáknak a teljes oktatási spektrumra ki kell terjedniük, és magukban kell foglalniuk a megelőzést, az intervenciót és a kompenzációs intézkedéseket. Az iskolai lemorzsolódás megelőzése rendszerszintű kezdeményezéseket igényel; a beavatkozás az egyes iskolák szintjén történik. A megelőzés és a beavatkozás közötti különbségtétel azonban nem mindig egyértelmű. A jelentés követi a megelőzés, a beavatkozás és a kompenzáció fogalm meghatározását, amelyet az iskolai lemorzsolódás csökkentésére irányuló politikákról szóló 2011. évi tanácsi ajánlás javasol.

Van egy sor olyan alapelv, amelyek ugyanolyan relevánsak a megelőzés, a beavatkozás és a kompenzáció terén is. Először is, minden korosztály tanulóinak az oktatás középpontjában kell állniuk, különös tekintettel az egyéni erősségek és tehetségek építésére. Az iskoláknak lehetővé kell tenniük minden tanuló számára, hogy megbecsülést érezzenek és érezzék, hogy egyéni erősségeiket, képességeiket és sajátos szükségleteiket felismerik. Az iskoláknak ezért meg kell teremteniük azokat a feltételeket, amelyekben a fiatalok virágozhatnak és növekedhetnek.

Másodszor, a tanulóknak olyan barátságos, nyitott, biztonságos és barátságos tanulási környezetre van szükségük, ahol a tanulók úgy érzik, észreveszik őket, megbecsülik őket és egy közösség részei. Az iskolák képesek felhatalmazni a fiatalokat a felelősségvállalás, az összetartozás és az önmaguk kiteljesedése, valamint olyan készségek és ismeretek birtokában, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy aktív állampolgárok legyenek és pozitív szerepet töltsenek be a társadalomban. Az iskoláknak lehetőséget kell biztosítaniuk a tanulók bizalmának növelésére és a tanulási vágy kialakítására. Harmadszor, az oktatási személyzetnek tisztában kell lennie az

iskolai lemorzsolódás terjedelmével és kihívásaival, annak legfontosabb kiváltó okaival és megelőzésének módjaival. Az iskolákat és a tanárokat fel kell szerelni olyan készségekkel, szakértelemmel és forrásokkal, hogy minden tanuló számára biztosítsák a szükséges tanulási támogatást.

Az országoknak meg kell határozniuk a megfelelő egyensúlyt a különböző típusú intézkedések között, oktatási és képzési rendszerük struktúrájától és sajátos körülményeiktől függően. Az iskolai, helyi, regionális és nemzeti szintű intézkedések összehangolásának elő kell segítenie az átfedések és a hiányosságok elkerülését. Az iskolai lemorzsolódás veszélyének kitett fiatalok és azok, akik már idő előtt otthagyták az oktatást és a képzést, könnyen hozzáférhessenek a különböző tanulási lehetőségekhez és célzott támogatáshoz.

Megelőzés

A megelőző intézkedések célja megoldani az angol, mint idegen nyelv oktatását, mielőtt az első tünetei láthatók lennének. Az iskolai lemorzsolódás sikeres megelőzése figyelembe veszi a sikeres iskolázás előfeltételeit, valamint az oktatási és képzési rendszerek kialakítását. Biztosítani kell, hogy az oktatási és képzési intézmények és azok tanulási környezete (beleértve a fizikai környezetet) minden tanuló számára ösztönző tanulási légkört biztosítson. Ez magában foglalja a minőségi oktatáshoz való egyenlő hozzáférést minden gyermek és fiatal számára. Néhány országban azonban a költségek és a mobilitási korlátozások korlátozhatják az oktatáshoz való hozzáférést. Rendszerszinten az oktatási és képzési rendszer alábbi jellemzői segíthetnek csökkenteni a felső középfokú végzettség akadályait:

- Hozzáférés a jó minőségű kisgyermekkorai oktatáshoz és gondozáshoz (ECEC) : Felmérések azt mutatják, hogy a jó minőségű oktatáshoz való hozzáférés korai életkorban megkönnyíti a kulcskompetenciák fejlesztését. A bizonyítékok azt is mutatják, hogy a jó minőségű ECEC növeli az oktatási eredményeket és egy későbbi szakaszban csökkenti az iskolaelhagyás kockázatát. A jó minőségű ECEC-hez való hozzáférés különösen fontos a szociálisan hátrányos helyzetű gyermekek számára, és megkönnyíti az oktatási rendszerbe való belépést.
- Releváns és vonzó tanterv: A releváns és koherens tanterv motiválhatja a tanulókat, hogy teljes mértékben fejlesszék erejüket és tehetségüket. A tanterveket úgy kell

megtervezni, hogy tükrözzék a tanuló különböző vonzatait, figyelembe vegyék a különböző kiindulási pontokat és alkalmazkodjanak a tanuló ambícióihoz.

- Rugalmas oktatási utak: Az oktatási utak szigorú kialakítása súlyos akadályokat jelenthet a középfokú oktatás befejezése előtt. Azok a helyzetek, amikor a tanulóknak és szüleiknek korai kötelező korai kötelező döntéseket kell hozniuk a különböző oktatási pályák között, rendkívül szelektívvé teszik az oktatási rendszereket, és a helytelenül orientáltak demotiválását eredményezhetik. A kutatás azt is kimutatta, hogy az évfolyamisméltés veszélyeztetheti a tanulók bizalmát. Ez kiválthatja az iskolai lemorzsolódást, miközben nem hatékony a lehetséges tanulási hiányok kezelésében. Számos ország elkezdte az évfolyamisméltést az individualizált tanulásba történő befektetéssel és a célzott tanulási támogatással helyettesíteni. A kötelező felvételi tesztek korlátozhatják a felső középfokú oktatáshoz való hozzáférést; Ha nem teljesítik ezeket a tesztek, a tanulóknak korlátozott lehetőségei vannak az oktatás és a továbbképzés folytatására. Az oktatási utaknak rugalmasaknak kell lenniük, és minden tanuló számára megfelelőnek kell lenniük. Kerülni kell a kevésbé kihívást jelentő, korlátozott jövőbeni karrierlehetőségekkel rendelkező oktatási utakat.

Az újonnan érkezett migráns gyermekek jobb integrációja:

Az újonnan érkezett migráns családok gyermekeinek célzott támogatásra van szükségük a tanterv nyelvének elsajátításához és a tanterv felzárkóztatásához. Az inkluzív tanulási környezetek támogathatják integrációjukat és növelhetik oktatási sikereiket. A migráns gyermekeket ugyanabba a korcsoportba kell helyezni, mint a bennszülött társaikat, hogy biztosítsák sikeres befogadásukat. Az újonnan érkezett migráns gyermekek beiskolázásának adminisztratív folyamatát időben kell végrehajtani, és hozzá kell igazítani családjuk sajátos helyzetéhez.

- Zökkenőmentes átmenet az oktatás különböző szintjei között: Az alkalmazkodási folyamat megkönnyítésére irányuló intézkedéseknek az otthonról az oktatás világába való átmenetből kell indulniuk. Meg kell könnyíteni az átmenetet az alapfokú oktatásból az alsó és a középfokú oktatásba. Az iskolák közötti szorosabb együttműködés, az indukciós programok és az új iskolai környezethez való alkalmazkodási nehézségekkel küzdő gyermekek célzott támogatása elkerülheti az elidegenedést a nehéz átmeneti tapasztalatok következtében. Szükség van az oktatási utak fokozottabb átjárhatóságára is, amely konkrét átadási lehetőségeket kínál azoknak a fiataloknak, akik felismerik, hogy más tanulmányi kurzust preferálhatnak.

Kiváló minőségű, vonzó szakképzés (VET):

A magas színvonalú szakképzés, amely ugyanolyan értékű, mint az akadémiai oktatás, minden fiatal számára lehetőséget kínál a munka világának felfedezésére és megismerésére, valamint a munkaerőpiacra való átmenet megkönnyítésére. Fontos, hogy a magas színvonalú szakképzés ugyanúgy lehetővé tegye a felsőoktatásba való továbbjutást, mint az általános középiskolai végzettség. A szakképzés magas színvonalú, strukturált, munkalapú tanulási lehetőségek biztosításával segíthet csökkenteni az iskolai lemorzsolódást.

- A tanulók és a szülők bevonása az iskolai döntéshozatalba: A fiatalok véleményét nagyra kell értékelni. A tanulók aktív részvétele az iskolai közösségben növeli elkötelezettségüket és motivációjukat, és megkönnyíti az iskola hatékonyságát. A tanulók számára lehetővé kell tenni, hogy befolyásolhassák iskoláikat, és vállalják az oktatási útjukat.

Lehetőséget kell kapjanak arra, hogy hangot adjanak véleményüknek és részt vehessenek azoknak a döntéseknek alakításában, amelyek hatással vannak az iskolára és annak működésére. Az iskolák támogathatják a diákok részvételét például a diákönkormányzatokon vagy diák konzultáción keresztül. A szülőknek, mint a gyerekek elsődleges oktatóinak szintén képviseltetve kell lenniük az iskola döntéshozatali folyamatában. A szülők aktív részvételének biztosítása az iskolában elengedhetetlen ahhoz, hogy általánosan biztosítsuk a rávezető és támogató tanulási környezetet, különösen lényeges ez a korai iskolaelhagyás megelőzésében (ESL), valamint a probléma korai kezelésében.

- Az oktató személyzet kezdeti és folyamatos oktatása: A tanítás minősége és a tanárok kompetenciái meghatározó tényezők ahhoz, hogy a tanárok közre tudjanak működni a korai iskolaelhagyás csökkentése érdekében. A magas minőségű tanítás és tanulás megköveteli az oktató személyzet folyamatos szakmai fejlődését. Ajánlott a tanuló központú megközelítés a tanárképzésben, középpontjában a sokféleséggel valamint az inklúzióval. A tanároknak képesnek kell lenniük a különféle tanulási stílusok, valamint a tanulói igények felismerésére és rendelkezniük kell azokkal a képességekkel, amelyek az inkluzív és tanuló-központú módszerek megvalósításához szükségesek beleértve a konfliktus megoldó készségeket is, hogy támogassák a pozitív

osztálytermi légkört. A tanárokat támogatni kell a szociális és etnikai háttérük szempontjából sokféle diákkal való foglalkozásban épp úgy mint abban, hogy a speciális nevelési igényű és/vagy tanulásban akadályozott tanulókat segíthessék. Meg kell érteniük a korai iskolaelhagyást, ennek kiváltó okait és korai figyelmeztető jeleit, valamint tudatában kell lenniük saját szerepükkel ennek megelőzésében. A tanároknak képesnek kell lenniük más szakmákkal és partnerekkel együtt dolgozni, hogy megelőzzék a korai iskolaelhagyást. Ezen képességeiket folyamatos továbbképzéseken kell fejleszteni és erősíteni. A tanároknak a tanárképzés alatt lehetősége kell, hogy nyíljon szakmai gyakorlatokon történő részvételre olyan iskolákban, amelyekben magas a lemorzsolódás azért, hogy jobb bepillantást nyerjenek a módszerekbe, amelyek a lemorzsolódás iskolai szintű kezelésére szolgálhatnak.

- Whole school approach (teljes iskola módszer): Minőségi kezdeményezések, mint például a teljes iskola módszer ösztönzi a rávezető és támogató tanulási környezet kialakítását. Egy ilyen megközelítés erős vezetéssel és figyelmes tervezéssel igényel, tiszta és világos elrendő célokkal az iskola egész személyzete számára. Együtt jár az oktató személyzet képzésével és támogatásával pedagógiai módszereikben. Lehetőséget biztosít külső megfigyelésre és önreflexióra. A teljes iskola módszer bátorítja és támogatja a pozitív és törődő kapcsolatokat a tanárok, iskolai személyzet és diákok között. Egy erős és jól fejlett érzelmi támogató rendszer szükséges az iskolákban, különösen azok számára, akiket fenyeget a lemorzsolódás/korai iskola elhagyás.
- Erős és jól fejlett tanácsadási rendszer: A magas minőségű és naprakész tanácsadás korai szakaszban történő elérhetővé tétele elengedhetetlen ahhoz, hogy a fiatalok számára biztosítsa a megfelelő információkat a tájékozott oktatási és pályaválasztási döntéseket meghozatalához. A fiatalok segítése abban, hogy megismerjék erősségeiket, tehetségüket, különböző tanulási lehetőségeiket és leendő munkalehetőségeiket alapvető fontosságú. Fontos, hogy a tanácsadás túlmutat az információk pusztán biztosításán és az egyénre összpontosít, annak konkrét szükségleteire és körülményeire. Az útmutatás interaktív módszereken keresztül is biztosítható (mentorálás, coaching, egyszemélyes tanácsadás, szakmai gyakorlat) valamint online szolgáltatásokon keresztül is. Biztosítani kell, hogy a fiatalok minden szükséges

információhoz, tanácshoz és útmutatáshoz hozzáférjenek egyetlen menüpont alatt.

- Együttműködés a munka világával: Lehetőségek biztosítása már egy korai szakaszban, amelyek lehetővé teszik a munka világának megtapasztalását a fiatalok számára. Például vállalatoknál töltött „ízeltőkön” keresztül, amelyek segíthetnek számukra a munkahelyi követelmények és az alkalmazói elvárások megértéséhez. Ez a motivációjukat is megnövelheti ahhoz, hogy folytassák tanulmányaikat és képzésüket, valamint jobban koncentráljanak a jövőbeli pályaválasztási lehetőségeikre.

Beavatkozás

A beavatkozási intézkedések a kialakuló nehézségek korai kezelésére szolgáló intézkedéseként vannak meghatározva. Sok beavatkozási intézkedés minden diákra érvényes, de különösen előnyös és lényeges azok számára, akiket fenyeget a lemorzsolódás. Más beavatkozási intézkedések jobban tanuló-központúak és a tanulás és motiváció során igényelt támogatás korai felismerésére építenek. Ezeknek több szakmát érintőnek és holisztikus megközelítésűnek kell lennie és egyéni útmutatást kell nyújtania a gyakorlati és érzelmi támogatáson felül. Azoknak a diákoknak, akik tanulási nehézséggel küzdenek, illetve tanulásban akadályozottak vagy személyes jellegű, szociális vagy érzelmi kihívásokkal néznek szembe gyakran túl kevés az érintkezésük az oktatási személyzettel, vagy más felnőtellel, aki támogatná őket. Nekik is szükségük van útmutatásra és mentorálásra, kulturális és tanórán kívüli tevékenységekre, hogy szélesíthessék tanulási lehetőségeiket.

Példákra a különböző beavatkozási intézkedésekről az alábbiakban látható vázlat:

- Korai figyelmeztető rendszerek (EWS) különböző módszerek és gyakorlatok, amelyek a lemorzsolódás jeleinek korai azonosítását és az ezekre történő válaszadást célozzák. A szándék időszerű és célzott támogatás nyújtása a lemorzsolódás által fenyegetett diákoknak. A módszerek a korai felismerésre Tagállamonként változnak és jobban, illetve kevésbé lehetnek formálisan körvonalazottak. Habár gyakran vezeti ezeket nemzeti irányelv vagy jogalkotás a megvalósításuk gyakran csupán helyi. Sok országban a korai figyelmeztető rendszerek az iskolafigyelő rendszerek „főszodor vonalának” részei. Az iskolai

személyzet kulcsszerepet játszik a részt nem vállalás korai jeleinek észlelésében. Fontos cselekvők az ezekre a jelekre adott első válasz nyújtása során, ahol szükséges, együttműködve ifjúsági és szociális munkásokkal és/vagy más fiatalokkal foglalkozó szakértőkkel. A korai figyelmeztető jelekre adott válaszoknak gyorsnak kell lenniük és be kell vonniuk a szülőket és a diákokat egyaránt. Egyéni akciótervek készíthetők, hogy segítsék és vezessék a veszélyeztetett tanulókat. A legtöbb létező korai figyelmeztető rendszer a hiányzások mértékét figyeli, mint egy jelet a korai iskola elhagyásra, mások a tanulók jegyeit és vizsga eredményeit is számításba veszik. Azonban, ez a módszer csak szűk rálátást biztosít az egyénre és a helyzetére. A korai észlelésnek egy az egyénről alkotott kimerítő képen kellene alapulnia, amely az egyén szociális, családi és érzelmi tényezőit is tartalmazza. Megfontolás tárgyát kell képeznie a kritikus életesemények hatásának is (beleértve a traumatikus eseményeket is) az adott fiatal személyes fejlődésére. A korai figyelmeztető rendszerekkel azonosított kihívások közé tartozik azok látókörének, környezetének, módszertanának, valamint hasznának megértése és az erről alkotott tiszta kép. A korai figyelmeztető rendszereket meg kell figyelni és értékelni kell, annak érdekében, hogy biztosítsuk hatékonyságukat és relevanciájukat az iskola különleges környezetéhez.

- Szervezeti támogatási szerkezet az iskolákban: Egy támogatási rendszernek kellene léteznie az iskolán belül, hogy biztosítsa azt, hogy a veszélyeztetett tanulók időben megkapják a számukra szükséges támogatást. Erősnek, több szakembert érintőnek valamint csapatmunkán alapulónak kell lennie. A veszélyeztetett tanulók iránti felelősséget viselhetné például egy kijelölt koordinátor vagy egy „iskolagondozó/diáktámogató csoport”. A koordinátor, vagy a csoport szakemberek sorát vonhatná be az iskolán belülről, vagy akár kívülről is; egy tagot ki is jelölhetnének egy egyén vagy egy család célzott támogatására. Ráadásul, tanácsadói segítséget is lehetne nyújtani a szülőknek és az oktatói személyzetnek. Erős vezetés, egyértelműen meghatározott szerepek és felelősség viselés a siker kulcsa egy ilyen szerkezetben.
- Összpontosítás a tanuló egyéni szükségleteire: Az egyéni tanulástámogatásnak, rugalmas tanulási ösvényeknek, a magas minőségű tanításnak és tanuló-központú módszereken alapuló tanulásnak a lemorzsolódást megelőzni kívánó iskolai irányelvek jelentős részét kellene képezniük. Nagyobb

rugalmasságra lenne szükség a tantárgyak és kurzusok választásában és a további tanulás-támogatás biztosításában, beleértve a fiatalok motivációját és kitartását fejlesztő intézkedéseket is. Speciális támogatást kell biztosítani a tanulási nehézséggel küzdő illetve tanulásban akadályozott tanulók és azok számára, akiknek nehézséget okoz az iskolai oktatás összeegyeztetése az otthoni életükkel.

- Tanórán és iskolán kívüli tevékenységek a tanulási kínálat gazdagítása érdekében: Számos, az iskolai lemorzsolódás veszélyének kitétt fiatalból hiányzik az iskolával való identitás vagy kapcsolat érzése. A tanórán kívüli tevékenységek lehetőséget nyújtanak a fiatalok számára az ilyen összetartozás-érzés kialakítására. A tanterven kívüli és az iskolán kívüli tevékenységeknek kompatibilisnek kell lenniük az oktatási célokkal annak elkerülése érdekében, hogy az iskolai és az iskolán kívüli élettapasztalatok el ne szakadjanak egymástól.
- Támogatás a tanároknak: Az iskolai lemorzsolódás csökkentése szempontjából döntő fontosságú az iskolai személyzet azon képességének fejlesztése, hogy a veszélyeztetett tanulókat támogató tanulási környezetet hozzon létre és tartson fent. A tanároknak támogatásra lehet szükségük a különböző módszertanok és készségek fejlesztéséhez és adaptálásához, hogy megfeleljenek az egyes tanulók igényeinek. A tanároknak több időt és teret kell biztosítani a csapatmunkára és más szakemberek szakértelmének bevonására. Remek lenne, ha több kapcsolatépítési lehetőség volna az iskolák számára, amelyek hasonló kihívásokkal küzdenek az iskolaelhagyás tekintetében.
- Képesé tenni a családokat és a szülőket gyermekeik oktatásának támogatására: Az iskoláknak és a helyi közösségi szolgálatoknak olyan megközelítéseket kell kidolgozniuk, amelyek lehetővé teszik a szülők számára, hogy segítségforrássá váljanak gyermekeik tanulásában. Egyes szülőket támogatni kell abban a szerepükben, hogy ösztönözzék és motiválják a fiatalokat arra, hogy oktatási törekvéseikben és eredményeikben magasabbra törekedjenek. Sok tanuló számára a szülői részvétel fontos az elismerés megszerzéséhez, az eredmények bemutatásához és megünnepléséhez, valamint az önbecsülés növeléséhez és önmaguk tiszteltetéséhez.
- A szülői tudatosság növelése a korai iskolaelhagyásról: Fontos, hogy partnerként bevonjuk a szülőket a tanulói kimerülés, a tanulmányi nehézségek

vagy az iskolaelhagyáshoz vezető problémák korai jeleinek azonosításába. A tevékeny szülők, akik figyelemmel vannak gyermekeik általános oktatási tapasztalataira, alapvető szerepet játszanak a korai figyelmeztető rendszerben és gyermekük oktatási törekvéseinek támogatásában.

Kompenzáció:

Bár az iskolai lemorzsolódás megakadályozása mindig hatékonyabb, mint hatásainak kompenzálása, kompenzációs intézkedésekre mindig szüksége lesz azoknak a fiataloknak, akiknek tanulmányai különféle okok miatt félbeszakadtak. A kompenzációs intézkedések célja az emberek újbóli bevonása az oktatásba és a képzésbe. A jelentés ezen szakasza második esély programokra összpontosít, mint egy alternatív oktatási és képzési lehetőség fiatalok számára. Elismert tény, hogy Tagállamonként más-más megközelítések léteznek, például egyénre szabott programok, amelyek az általános oktatásba történő újbóli beilleszkedésre vagy iskolai oktatással kombinált gyakorlati munkatapasztalatok nyújtására összpontosítanak. A második esély sémái a holisztikus és személyre szabott megközelítésre összpontosítanak, bár ennek módzatai, hangsúlya és orientációja helyenként eltérhet. Néhány második esély program lehetőséget nyújt hivatalos középiskolai képesítések megszerzésére, mások a fiatalok szakképzésre vagy munkára való felkészítésére összpontosítanak. Az ellátás a fiataloknak nyújtott támogatás intenzitása tekintetében változhat. Ez a fiatal sajátos igényeitől függ. A második esély programjainak sikere érdekében a következő szempontokat kell figyelembe venni:

- Elérhető és releváns második esély rendszerek: A második esély sémái különböző intézményi keretek között helyezkednek el. A második esély programjainak biztosítaniuk kell, hogy könnyen elérhetőek és hozzáférhetőek legyenek minden olyan ember számára, aki érdeklődik tanulmányainak illetve képzésének folytatása iránt. Reagálniuk kell a fiatalok és a helyi munkaerőpiac sokféleségére. Ehhez olyan rugalmas tanulmányi lehetőségekre van szükség, amelyek lehetővé teszik a fiatalok számára, hogy a nap, a hét, a tanév vagy az év különböző pontjain hozzáférjenek a folyamatos ellátáshoz és erőforrásokhoz.
- Észrevétel: A második esély programjainak jó minőségűeknek kell lenniük. Alternatív módot kell kínálniuk az oktatásba történő újbóli bekapcsolódásra és

képesítések megszerzésére. A második esély programokban elsajátított tanulás elismerése és érvényesítése alapvető fontosságú, és a munkaerőpiacon elismert képesítéseket kell biztosítani a fiatalok számára. Emellett hozzáférést kell biztosítaniuk más oktatási / képzési utakhoz is.

- **Elkötelezettség és irányítás:** A politikai elkötelezettség és az erős iskolai vezetés elengedhetetlen a második esély oktatáshoz. Az iskolavezetésnek figyelembe kell vennie az „egész iskola szemléletet”, és ösztönöznie kell a többszolgáltatós együttműködést a második esély oktatásában. Elismert tény, hogy egyes iskoláknak és tanároknak támogatásra van szükségük az ilyen megközelítések kidolgozásához.
- **Személyre szabott és holisztikus megközelítés a második esély oktatáshoz:** A személyes fejlődésen lévő nagyobb hangsúly segít a fiataloknak a tanulással való kapcsolatuk, a munka világához és a társadalomhoz való viszonyuk újjáépítésében. A fiatalokat be kell vonni saját tanulási és fejlesztési terveik kidolgozásába. A személyre szabott és holisztikus megközelítés magában foglalja:
 - ✓ Célzott második esély biztosítása, amely a személyes fejlődésre összpontosít, lehetőséget nyújtva az élethez szükséges készségek és a foglalkoztathatósági készségek fejlesztésére;
 - ✓ Hozzáférés speciális támogatáshoz (például pszichológiai vagy érzelmi támogatáshoz), tanácsadáshoz, pályaorientációhoz és gyakorlati támogatáshoz (például pénzügyi támogatáshoz vagy a szállás biztosításához nyújtott segítséghez);
 - ✓ Új pedagógiai megközelítések, mint például a kooperatív tanulás, a kortársaktól történő tanulás, a projektmunka és a formatívabb értékelés.
- **Jellegzetes tanulási tapasztalat:** A második esély programoknak pozitív tanulási tapasztalatokat kell nyújtaniuk a tanulóknak. Arra kell ösztönözni a fiatalokat, hogy hagyják maguk mögött a negatív tanulási tapasztalatokat, valamint az önbizalom, a bizalom és a motiváció kialakítására kell összpontosítaniuk. A fiatalok képessé tétele arra, hogy pozitívabban gondolkodjanak jövőjükéről az első, de szükséges lépés ahhoz, hogy megszerezzék képesítéseiket egy későbbi szakaszban. A második esély programok sikerének kulcsa a rendszerszerű és egyéni tényezők megértése, amelyek hozzájárultak a korai iskolaelhagyáshoz. Fontos megérteni azokat a tényezőket is, amelyek

befolyásolták a fiatal döntését az oktatásba és képzésbe történő újbóli bekapcsolódásra. Egy fizikailag biztonságos és ösztönző tanulási környezet különösen fontos a második esély oktatásban. A közös helyiségek biztosítása, ahol a tanárok és a tanulók megosztják a létesítményeket és a teret, segít a kölcsönös tiszteleten és bizalmon alapuló kapcsolatok kiépítésében. A fiataloknak tevékeny szerepet kell játszaniuk fizikai tanulási környezetük kialakításában.

- **Tantervi rugalmasság:** A tantervnek innovatívnak, relevánsnak és rugalmasnak kell lennie a képzés struktúrája és ütemezése szempontjából. A tanároknak a második esély programokban olyan pedagógiai megközelítéseket kell alkalmazniuk, amelyek megfelelnek az egyes tanulók igényeinek. A nemzeti jogszabályoknak nagyobb önállóságot kellene engedniük a második esély programokkal kapcsolatban. Lehetővé kell tenni, hogy a személyzet viszonylag rövid időn belül dönthessen a tanulmányi programokról és a hallgatók rendszeren belüli mobilitásáról. Ez különösen fontos a szakképzés-orientált második esély rendszerekben. A rugalmasságnak tartalmaznia kell olyan intézkedéseket is, amelyek lehetővé teszik a tanulók számára, hogy visszatérjenek az általános oktatáshoz.
- **A tanárok bevonása és támogatása:** A tanárok szerepe a második esély oktatásban általában széleskörűbb, mint az általános oktatásban. A tanárok gyakran adnak tanácsot és útmutatást, valamint mentorálják a diákokat olyan kérdésekben, amelyek nem mindig kapcsolódnak a tanuláshoz. A második esély programjaiban a tanárok segítenek a fiataloknak (újra) pozitív kapcsolatok kialakításában a felnőttekkel, és más fiatalokkal, órákon kívüli kapcsolattartás során. A tanárok profilja és motivációjuk a második esély oktatásban történő munkára fontos szempont a tanárok felvételénél.
- **A második esély oktatáshoz a tanároknak innovatívnak és rugalmasnak kell lennie.** Biztosítani kell az oktatók folyamatos szakmai fejlődését. A tanároknak az iskolai környezeten kívülről és belülről is igénybe kell venniük a szakszolgálatok / szakértelmét és beavatkozását (pl. Pszichológushoz való hozzáférés). A tanároknak munkájukért is elismerést kell kapniuk. A tanulók számára fontos a tanári munkaerő állandósága és folytonossága.
- **Kapcsolatok a második esély oktatás és az általános oktatás között:** A kompenzációs intézkedésekhez való könnyű hozzáférés azt a kockázatot

rejtheti, hogy az oktatás idő előtti elhagyása vonzóbbá válik néhány fiatal számára és olyan iskolákban, ahol nagy az olyan fiatalok száma, akiket a lemorzsolódás veszélye fenyeget. Ugyanakkor a kutatások bebizonyítják, hogy a második esély programjai akkor a legsikeresebbek, ha valódi alternatívát kínálnak a formális iskolarendszerrel szemben. A második esély biztosítása és az általános oktatás közötti kapcsolatok fenntartása továbbra is fontos mind a diákok, mind a tanárok szempontjából. A tanulók szempontjából fontos, hogy ne váljanak elszigetelté és ne határolódjanak el az általános oktatástól. A tanárok szemszögéből nézve az „általános” iskolákkal való együttműködés biztosítása vagy az ugyanazon épületen belüli elhelyezkedés lehetőséget kínál megosztott személyzetre, képzésre, valamint a pedagógiai tapasztalatok és szakértelem kölcsönös cseréjére.

A második esély programjainak sikeres elemei képesek megváltoztatni a szokványos iskolák gyakorlatait a korai iskolaelhagyás megakadályozása érdekében. Egyes elemeket nehezebb megismételni az általános oktatásban, mint másokat. Egy nemrégiben készült európai tanulmány felvázolta a második esély oktatásban megszerzett tapasztalatok lehetséges felhasználási módjait. Noha több gyakorlati tapasztalatra van szükség a jó gyakorlatok második esély programokból az általános oktatásba történő átvételéhez, a tanulmány hangsúlyozta, hogy a kiindulópont a változásra irányuló politikai akarat. Szükség van az új megközelítések nyilvános elfogadására, a pedagógiai szakértelemre, az erős iskolai vezetésre, a fenntartható finanszírozásra és a helyi hatóságok megerősített szerepére is. A bevált gyakorlatok átadása szintén részét kell képezze a tanárok képzésének. Amint azt fentebb tárgyaltuk, az olyan második esély programok, melyek a szokványos iskolákban helyezkednek el lehetőséget nyújtanak mindkét iskola tanárai számára a szoros együttműködésre, és javítják a tapasztalatok és a szakértelem átadhatóságát.

16. Legjobb gyakorlatok partner iskolákból és országokból

Megelőzés

A korai gyermekkori oktatás és gondozás hangsúlyozása (ECEC)

Együttműködés az óvodai egységekkel.

A korai gyermekkori oktatás és gondozás fontosságának bemutatása és elemzése a szülők számára.

A tanulók profilja

Osztályfőnök, aki adatokat vezet az egyes tanulók társadalmi háttérét illetően.

A tanulók más iskolákban elért eredményeinek nyilvántartása

Tájékoztatás a korábbi tanároktól.

Szegregáció megszüntetését célzó intézkedések

A különböző háttérrel rendelkező tanulók keverése

A differenciálás fontosságának bemutatása

A kulturális / társadalmi elemek tisztelete

Tanterven kívüli tevékenységek ajánlása a szigorú tanterv javítása érdekében

Különböző témák és specializációk

Alacsony iskolai teljesítménnyel rendelkező tanulók ösztönzése

Az iskolai tanulmányokhoz nem kapcsolódó tevékenységek, hogy minden tanuló részt vehessen.

Projektmunka és pedagógiai megközelítés

Szülő / gyám bevonása

Szoros együttműködés az iskolai rendezvényekért

Társasági események és kapcsolatépítés szülők számára

Támogatás a szülőknek

Az oktatási rendszer bemutatása

A szülők / gondviselők és a tanulók tájékoztatása az oktatási rendszerről és lehetőségekről

Információk az általános oktatásról és a szakképzésről

Oktatási tanácsadás és pályaeorientáció

A szakképzés fontossága

Egyenlő támogatás és jelentőség az általános oktatás és a szakképzés számára

A szakképzés tiszteletben tartása

Laboratóriumok az oktatáshoz / képzéshez

A tanulók munkájának bemutatása

A tanárok oktatása

Szakmai képzés a korai iskola- és képzésselhagyásról (ELET)

Ajánlások és irányelvek az iskolavezetők számára

A társadalom jellemzői

A helyi társadalom elemei

A korai iskolaelhagyás által veszélyeztetett csoportok azonosítása

Szociális szolgáltatások az iskola támogatására

Ágazatok közötti együttműködés

Beavatkozás

Nyelvi támogatás más anyanyelvű tanulók számára

Felzárkóztatás és további nyelvórák a tanulók számára

Családtámogatás

Nyelvórák szülőknek közösségi támogatással

Kitettség a befogadó országok kultúrájának

Egyéni támogatás nyújtása

Egyéni támogatás a tanulók igényeinek kielégítésére

Alternatív oktatási utak gyengén teljesítők számára

Teljes iskola megközelítés

Pszichológusok és szociális munkások segítik a tanulókat

Pszichológusok és szociális munkások segítik a tanárok munkáját

A korai iskola- és képzésselhagyás adatainak elemzése, a minőségi és mennyiségi statisztikák a korai figyelmeztető rendszerek jelzésére

A hiányzások kezelése a szülőkkel

Családtámogatás

Szolgáltatások és egyéb szereplők az iskolán kívül

Kompenzáció

Második esély oktatási utak

Szakképzés

Egyéni nyomon követés a korai iskola- és képzéselhagyó diákok számára, mindaddig amíg vissza nem térnek az oktatási rendszerbe.

Kormányközi együttműködés (foglalkoztatás, ifjúság, szociális ügyek, igazságügy, egészségügy)

Ellenőrzőlista

Kérdések tanároknak

Hány napig volt már távol a tanuló?

Hirtelen kezdődött a távollét?

Van-e konkrét oka, konkrét eseménye a hiányzásoknak?

Vannak bizonyos időszakok a távollétre?

Mely tantárgyakból, mely tanárokkal, a hét mely napjain és napszakában nincs jelen a tanuló?

Milyen intézkedéseket tettek?

Mikor tájékoztatták a szülőket / gondviselőket?

Mi volt a cselekvések hatása?

Mi okozza a tanuló hiányzását?

- az órák, a tanárok vagy az osztálytársak kerülése

- a családdal kapcsolatos okok

- fizikai állapot, betegség, fáradtság

- Egyéb

Beszéljen a tanulóval az iskola, a tanárok és az osztálytársak általános ellenszenvéről

Beszéljen a tanulóval arról, hogy mit szeret az iskolai környezetben

Hol van a diák, ha nem az iskolában?

Mutat-e a tanuló eltérő vagy bűnözői magatartást?

Kérdések szülőknek

Mikor vette észre először gyermeke mulasztását?

Voltak-e változások vagy események az életében a gyermek mulasztása előtt

Megkérdezte-e gyermekét a mulasztás okairól? Hogyan reagált?

Kapott tanácsot az osztályfőnöktől?

Miben vannak gyermekének nehézségei? A tanulásban, az iskolai munka vagy a házi feladatok elvégzésében?

Mit gondol, mi nem tetszik gyermekének az iskolában vagy az osztályban?

Van-e problémája gyermekének reggel a felkeléssel?

Gyermeke egyedül, vagy más gyerekekkel vagy fiatalokkal megy iskolába?

Mit csinál a gyermeke, ha nem jár iskolába? Otthon maradnak, vagy reggel elmennek?

Van javaslata arra, hogy mit tegyünk együtt annak biztosítása érdekében, hogy gyermeke rendszeresen járjon iskolába?

Intő jelek

Tanároknak

A tanuló:

- szorongó
- agresszív, dühösségre hajlamos
- kevésbé aktív
- nagyon csendes és komoly
- szomorú
- zárkózott

A tanulónak néha vagy gyakran van:

- fájdalma
- gyomor- vagy bélproblémája
- betegség
- egyéb betegségek

A tanuló panaszkodik:

- az osztálytársakra
- a tanárookra
- az osztályzás típusára
- a vizsgákra, tesztekre
- a házi feladatra
- egyéb iskolai kérdésekre

Szülőknek

A családjuk tagjai:

nagyon ritkán mennek a gyerekekkel reggel az iskolába
rendszerintelenül vagy nem mennek el a szülői értekezletre
ritkán / soha nem mennek iskolai rendezvényekre

Gyermekek(nek)

nincs otthon fix, házi feladat készítésre használt helye
rendszerintelenül végzi a házi feladatokat
gyakran van rendetlen iskolatáskája

Gyermekek

gyakran túl későn megy aludni
reggel ritkán kel fel időben
rendszerintelenül végzi a házi feladatokat, vagy elég gyakran elfelejti
elfelejti az iskolai tananyagot
keveset olvas otthon

Gyermekek(nek)

nincsenek barátai
néha kívülálló csoportokban, mások izolálják vagy elutasítják
gyakran veszekszik másokkal

17. A legjobbak legjobbjai

Iskolai szint

Statisztikai adatok gyűjtése, névtelenül összehasonlítva. Felső, regionális, prefektusi, helyi és iskolai szinten értékelendő. Az iskola összehasonlítása más regionális iskolákkal. Ugyanabban az iskolában a tanulók összehasonlítása. A közeli iskolák tanulóinak összehasonlítása.

Korai figyelmeztető rendszerek a veszélyeztetett tanulók számára. Gondolkodás a veszélyeztetett tanulókról, osztályonként, tanártól tanárig.

Pozitív és támogató iskolai légkör. Hangsúly a fizikai és a mentális egészségen egyaránt.

Örvendős, nyitott, biztonságos és barátságos tanulási környezet.

Műhelyek helyi művészekkel és kézművesekkel a kézművesség népszerűsítése érdekében.

A tanulás iránti vágy és az oktatás értékelésének kifejtése.

A tanulók érzik a figyelmet, a megbecsülést és azt, hogy a közösség részei.

A tanulók úgy érzik, hogy megértik őket, és gondoskodást és segítséget kapnak különböző élethelyzetekben

Szoros tanár-diák kapcsolat

A szülők bevonása

A szülők, mint gyermekeik elsődleges oktatói, felismerhetik a leszakadás korai jeleit, tanulmányi nehézségeket vagy problémákat, amelyek korai iskolaelhagyáshoz vezethetnek

Szülők figyelmének felhívása a korai iskolaelhagyásra

Szülők / gondviselők és a családi háttér bevonása az iskolába. Az idősebb generáció támogathatja a hagyományokkal való kapcsolatokat

Mentorálás a tanulóknak és családtagjaiknak tudományos, társadalmi vagy személyes nehézségek leküzdése érdekében.

A veszélyeztetett tanulók egyéni tanulási módszereinek megerősítése

Gondoskodás a speciális szükségletekkel rendelkező csoportok számára, az irányítás hozzáigazítása a legnagyobb hátrányokkal küzdőkhöz.

Nemzeti/Regionális szint

A korai iskolaelhagyók meghatározása

Figyelem nemcsak azokra, akik nem fejezték be a kötelező oktatást, hanem azokra is, akik a tanév folyamán elhagyják az iskolai tanulmányokat, vagy azokra, akik hiányzást mutatnak. Hivatalos kommunikáció kialakítása a korai iskolaelhagyókkal az iskola elhagyása után, az előrehaladás nyomon követésére.

Statisztikai adatok gyűjtése. A régiók és a társadalmi-gazdasági tényezők összehasonlítása

Statisztikák a régió helyi képző- és kézművességéről

Először a megelőzési intézkedések, az elején könnyebb szembenézni a korai iskolaelhagyással

Az iskolai dinamika azonosítása és leírása a korai iskolaelhagyás kapcsán. Tudatosság, hol áll az iskola?

Egész közösség, területalapú megközelítés. Hálózatépítés az iskolák és a külső szereplők között.

Hálózat a helyi művészekkel és kézművesekkel, szakiskolákkal, kereskedelmi kamarákkal, önkormányzatokkal és szakmai szövetségekkel a kézművesség bemutatása és a tanulók inspirálása érdekében. Műhelyek az iskolákban.

Horizontális koordináció a különböző szereplők között.

Vertikális koordináció a kormányzat különböző szintjein keresztül.

Együttműködés a helyi egyesületekkel, kereskedelmi kamarákkal, kézművesekkel, szakmai vagy egész életen át tartó tanulási intézményekkel a hagyományos kézművesség mint karrierlehetőség bemutatása érdekében. Kampánytudatosság mind a szülők / gondviselők, mind a tanulók számára.

A korai iskolaelhagyás összetett jelenség, és nem csak az oktatás egységes nemzetközi osztályozási rendszere (ISCED) befolyásolja. Tehát a megelőzés, a beavatkozás és a kompenzációs intézkedések kombinációjának kell lennie az oktatás és a képzés minden szintjén. Az óvodai neveléstől kezdve az oktatás fontosságát közölni kell a szülőkkel / gondviselőkkel és a tanulókkal egyaránt. A tanulók tudományos, személyes és társadalmi fejlődésének nyomon követése az oktatás minden szintjén.

A művészet és a kézművesség bemutatása az óvodás korú tanulók számára, valamint ennek fókuszba helyezése pályafutási lehetőségként.

Tanárképzés, mind az egyetemen, mind a helyi körülmények között, ha egy adott területre kinevezik az adott tanárt.

Tájékoztatás az újonnan kinevezett tanároknak a helyi hagyományos örökségről, valamint oktatási anyagok biztosítása az iskolai tantárgyak integrációja érdekében.

Egyéb kulcsfontosságú érdekelt felek, mint például a marginalizált szülők, a tanulók, a migráns közösségek és a civil szervezetek bevonása.

Együttműködés a nem formális képzést kínáló nem kormányzati szervezetekkel a hagyományos munkahelyekről vagy a kézművességről. Hangsúlyozzuk, hogy a művészeti és kézműves karrier nem igényel magas tanulmányi teljesítményt.

Tanórán kívüli tevékenységek megvalósítása az iskolai és közösségi kultúra érvényesítése érdekében. Kirándulások, műhelyek és bemutatók az örökség és a hagyomány bemutatására.

A tanulók és családtagjaik hangjának, a korai iskolaelhagyásról alkotott felfogásuknak bevonása.

Javaslatok a korai iskolaelhagyás elleni támogató intézkedésekről

Javaslatok a kézművesség korszerűsítésére, új perspektívák a hagyományokra

Oktatás prioritási zónák állandó jelleggel, és nem csak a lemorzsolódás után

Tanárok támogatása, iskolai támogató beavatkozások, nyelvi támogatás más anyanyelvű gyermekek számára (a lemorzsolódás legnagyobb százaléka).

Több-szakértői csoport az iskolákban (iskolavezetők, tanárok, tanácsadási szakemberek, pszichológusok, szociális munkások, beszéd- és nyelvi szakemberek)

Pénzügyi támogatás a családoknak gyermekeik jólétének és oktatásának támogatása érdekében

A kézművesség, mint szakma, a vállalkozók támogatása a helyi szereplők által.

Törekvések a hátrányos helyzetű területek iskoláinak, illetve a kisebbségi iskolák szegregációjának megszüntetésére társadalmi összetételének diverzifikálására.

Nagy értékű szakképzés

Olyan szakterületek, amelyek megfelelnek a piaci igényeknek a könnyű foglalkoztathatóság érdekében

A hagyományos kézművesség bevonása a szakirányokba

A helyi hagyományok hangsúlyozása, mint könnyű foglalkoztathatóság, akadémiai képesítés nélkül. A tanulószereződéses gyakorlati lehetőség a helyi kézműveseknél és tapasztalatszerzés a szakmai gyakorlat révén.

Rugalmas oktatási utak, egész napos iskolák, esti középiskolák és alapképzés

Pályaorientáció a tanulók számára karrier-börzével és a munka világával együtt.

A hagyományos kézművesség népszerűsítése, sikeres üzleti történetek bemutatása.

Kormány vagy helyi hatóságok pénzügyi támogatása a hagyományos kézművességet hivatásként elkezdőknek.

A non-formális és informális tanulásban elért korábbi tanulás vagy munkatapasztalat elismerése és érvényesítése.

A korai iskolaelhagyók támogatása az oktatási és képzési rendszerbe való visszatéréshez.

A kézművesség alternatívaként azok számára, akik újból belépnek a képzésbe vagy a piacra.

B rész

1. Európa és a kulturális örökség
2. Európa Tanács a kulturális örökségről
3. A kulturális örökség európai kerete
4. Kulturális örökség
5. Örökség oktatás
6. Örökségértelmezés és a tizenévesek

7. Oktatási tevékenységek és kompetenciák

1. Európa és a kulturális örökség

Európa kulturális öröksége kulturális és kreatív kifejezések gazdag és változatos mozaikja, az európaiak előző generációinak hagyatéka és az eljövendők öröksége. Természetes, épített és régészeti lelőhelyeket, múzeumokat, műemlékeket, műalkotásokat, történelmi városokat, irodalmi, zenei és audiovizuális alkotásokat, valamint az európai polgárok ismereteit, gyakorlatait és hagyományait tartalmazza.

A kulturális örökség gazdagítja a polgárok egyéni életét, mozgatórugója a kulturális és kreatív ágazatoknak, és szerepet játszik az európai társadalmi tőke megteremtésében és növelésében. Ez egyben a gazdasági növekedés, a foglalkoztatás és a társadalmi kohézió fontos forrása, amely lehetőséget nyújt a városi és vidéki területek újjáélesztésére és a fenntartható turizmus előmozdítására.

2. Európa Tanács a kulturális örökségről

Az Európa Tanács keretegyezménye a kulturális örökség társadalmi értékéről (Faro, 2005) a kulturális örökség legátfogóbb meghatározását adja meg, felölelve annak kézzelfogható, szellemi és digitális dimenzióját:

A kulturális örökség a múltból örökölt erőforrások csoportja, amelyet az emberek a tulajdonviszonyoktól függetlenül állandóan változó értékek, meggyőződésük és tudásuk tükrözőjeként és kifejezőjeként azonosítanak. Ez magában foglalja a környezet minden aspektusát, amely az emberek és a helyek közötti interakció eredményeként jön létre az időben (Faro 2005).

Ez az egyezmény hangsúlyozza, hogy az emberi tevékenység által létrehozott, vagy az emberi tevékenység által jelentéssel megtöltött jelek vagy szimbólumok, amelyeket szándékosan védnek, konzerválnak vagy újjáélesztnek, ahelyett, hogy természetes pusztulás, feledés vagy rombolás sorsára hagynák jutni azt, kulturális örökségnek

tekinthető. Hangsúlyt fektet az olyan értékekre (azaz kulturális, történelmi, esztétikai, régészeti, tudományos, etnológiai, antropológiai értékre), hiedelmekre, ismeretekre és átmenetekre, amelyeket relevánsnak tekint egy közösség vagy referenciacsoport, amelynek joga van ebből az erőforrásból profitálni, és felelős a jövő generációk számára történő továbbadásáért.

3. A kulturális örökség európai kerete

A keretrendszer négy alapelvét és öt fő területét határozza meg az Európa kulturális örökségéért folytatott tevékenységeknek:

4 alapelv

Holisztikus szemlélet

Általános érvényesítés / integráció

Bizonyítékokon alapuló politikai döntéshozatal

Több érdekelt fél

A folytatott tevékenységek 5 területe:

befogadó Európa: részvétel és hozzáférés mindenki számára

fenntartható Európa: intelligens megoldások az összetartó és fenntartható jövő érdekében

ellenálló Európa: a veszélyeztetett örökség védelme

innovatív Európa: tudás és kutatás mozgósítása

erősebb globális partnerség: a nemzetközi együttműködés megerősítése

4. Kulturális örökség

A kulturális örökség alakítja mindennapjainkat. Körülvesz minket Európa városaiban, természeti tájakon és régészeti lelőhelyein. Nemcsak az irodalomban, a művészetben és a tárgyakban található meg, hanem az elődeinktől megtanult kézművességben, a

gyermekeinknek mesélt történetekben, az ételekben, amelyekben élvezzük, és a filmekben, amelyekben megnézzük és felismerjük magunkat.

Hagyományos művészet és kézművesség:

A kulturális örökség nem csak az épületeket, könyveket, dalokat és műalkotásokat foglalja magában, hanem az emberek munkáját és alkotásaikat is.

A kulturális örökség magába foglalja:

- Épületek, műemlékek, műtárgyak, levéltárak, ruházat, műalkotások, könyvek, gépek, történelmi városok, régészeti lelőhelyek stb. (Tárgyi örökség)
- Olyan gyakorlatok, reprezentációk, ismeretek, készségektárgyak és kulturális kifejezések, amelyeket az emberek nagyra értékelnek, például fesztiválok. Ez magában foglalja a nyelveket és a szóbeli hagyományokat, az előadóművészetet és a hagyományos kézművességet stb. - (szellemi örökség)
- Tájak - olyan földrajzi területek, ahol a természeti erőforrások bizonyítékát szolgáltatják az emberek életmódjának és hagyományainak.
- Olyan források, amelyeket digitális formában hoztak létre (például digitális művészet és animáció), vagy amelyeket megőrzésük céljából digitalizáltak (beleértve a szöveget, képeket, videókat és felvételeket) - (digitális örökség).

5. Örökség oktatás

Örökség oktatás:

A kulturális örökséget a tanítási környezetben használják, főleg azért, hogy a kulturális örökséget minél több tanuló tudomására hozzák, és gazdagítsák a tanulási folyamatokat.

Az örökség oktatás a tanítás és a tanulás azon megközelítése, amely azon az elgondoláson alapul, hogy az örökség lehetőséget kínál a tanulók számára olyan

tapasztalatok elsajátítására, amelyek tanulásra készítik őket. A kulturális örökség - például épületek, emlékművek, munkahelyek, tájak, műtárgyak, rituálék és hagyományok - közvetlen megtapasztalásával, vizsgálatával, elemzésével és értékelésével a tanulók olyan ismeretekre, szellemi készségekre és kompetenciák szélesebb körére tesznek szert, amelyek fokozzák a társadalom fenntartásának és javításának képességét és az életmódot.

Örökségértelmezési megközelítés

Non-formális tanulási megközelítés, alkalmas az eTwinning programra vagy más transznacionális projektekre. Az örökség értelmezése az élményeket inspirációs és kreatív forrásokká változtatja, kiváltja a hallgatók kíváncsiságát, magában foglalja a számukra releváns elbeszéléseket és ösztönzi a reflexiót.

A többi tanulási megközelítéssel összehasonlítva az örökségértelmezés legjelentősebb jellemzője, hogy aktívan arra ösztönzi a résztvevőket, hogy saját maguk értelmezzék tapasztalataikat, amikor a tények mögött saját értelmes összefüggéseiket keresik. A következőket kívánja biztosítani:

- első kézből származó tapasztalat eredeti örökségi jelenségekkel (tapasztalati tanulás)
- a résztvevők aktív részvétele és eszmecseréje, személyes visszacsatolást váltva ki
- elkötelezettség az örökséggel való törődés gondolata mellett (és a személyes tanulás forrásaként is)

6. Örökségértelmezés és a tizenévesek

A tizenévesek és az örökség

A tinédzserek hajlamosak megkérdőjelezni azokat a szokásokat, hagyományokat, szokásokat, meggyőződéseket és attitűdöket, amelyeket gyermekkorukban átadtak nekik, miközben keresik identitásukat és saját helyüket a világban. A hely és a világ keresése során a jelentéssel bíró örökség segítheti a fiatalokat saját értékrendjük és identitásuk átalakításában.

Digitális örökség forrásai:

A megőrzésük érdekében digitalizált források (beleértve a szöveget, képeket, videókat és felvételeket)

Tippek:

Azért, hogy a fiatalokat érdemi módon vonják be a kulturális örökségről való gondolkodásba, az oktatási tevékenységek a következő jellemzőket tartalmazzák.

- A fiatalok hitével és értékeivel kapcsolatos kulturális örökség.
- Kontextusok és történetek az önmaguk határain történő átlépéshez és a nyitottság aktivizálására
- Több szempontból történő értelmezés
- Értelmezés nyitott kérdések felvetésére, amelyek interakciót, vitát és önreflexiót váltanak ki.

7. Oktatási tevékenységek és kompetenciák

Oktatási tevékenységek

A tanárok és a diákok új történeteket készítettek az örökség saját értelmezése alapján.

A tanárok és a diákok új történeteket készítettek az örökség saját értelmezése alapján.

Első lépésként a diákok és a tanárok megpróbálták kitalálni, milyen képeik vannak egymásról.

Második lépésként a hagyományos kézművesség képein dolgoztak.

Harmadik lépésként a tanulók némi kutatást végeztek a hagyományos kézművességről a következők felhasználásával:

a) digitalizált források

b) interjúk nagyszülőkkel és / vagy idősebb emberekkel, akik értékes információkat és magyarázatokat osztottak meg arról, hogy a dolgok hogyan változtak az évek során. A tanulók munkájának végtermékeit (kollázsok, modellek, fotók és egyéb digitális prezentációk) ismeretterjesztésre használták fel.

Kompetenciák

Digitális

- Digitális eszközökkel támogattuk kreativitásunkat
- A Creative Commons licenceket használtuk
- Megosztottuk a digitális tartalmat
- Megismertük a szerzői jogi kérdéseket
- Követtük a digitális etikettet

Kulturális tudatosság és kifejezésődés

- Megismertük a kultúra kifejezésének sokféleségét
- Ismeretet szereztünk a helyi és nemzeti, kultúrákról és kifejeződésekről, beleértve nyelvüket, örökségüket és hagyományaikat, valamint kulturális termékeiket.

